

සිංහල

කියවීම් පොත

3 තේරුණිය

අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව

සියලු ම පෙළපොත් ඉලෙක්ට්‍රොනික් මාධ්‍යයෙන් ලබා ගැනීමට
www.edupub.gov.lk වෙත අව්‍යාප්‍රකාශ කිරීමෙන් නේ.

- පළමුවන මූල්‍යනය - 2017
දෙවන මූල්‍යනය - 2018
තෙවන මූල්‍යනය - 2019
සිවුවන මූල්‍යනය - 2020
පස්වන මූල්‍යනය - 2021

ISBN 978-955-25-0234-7

අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව විසින්
රජයේ මූල්‍යන නීතිගත සංස්ථාවේ
මූල්‍යනය කරවා ප්‍රකාශනයට පත් කරන ලදී.

Published by: Educational Publications Department
Printed by: State Printing Corporation, Panaluwa, Padukka.

ශ්‍රී ලංකා ජාතික ගීය

ශ්‍රී ලංකා මානා

අප ශ්‍රී ලංකා, නමෝ නමෝ නමෝ නමෝ මානා

සුන්දර සිරබරනි, සුරයි අති සේෂමාන ලංකා

ධාන්‍ය ධනය නෙක මල් පලනුරූප පිර ජය තුමිය රමනා

අපහට සැප සිර සෙන සදානා පීවනයේ මානා

පිළිගනු මැන අප හක්ති පුජා

නමෝ නමෝ මානා

අප ශ්‍රී ලංකා, නමෝ නමෝ නමෝ නමෝ මානා

ඔබ වේ අප විද්‍යා ඔබ ම ය අප සත්‍ය

ඔබ වේ අප ගක්ති අප හද තුළ හක්ති

ඔබ අප ආලෝකේ අපගේ අනුපාතේ

ඔබ අප පීවන වේ අප මූක්තිය ඔබ වේ

නව පීවන දෙමිනේ නිතින අප පුඩු කරන් මානා

ඇත්‍ය විරෝධ වඩවලින රුගෙන යනු මැන ජය තුමි කරා

එක මවකගේ දුරු කැල බැවිනා

යමු යමු වී නොපමා

ප්‍රේම වඩා සැම සේද දුරුර ද නමෝ නමෝ මානා

අප ශ්‍රී ලංකා, නමෝ නමෝ නමෝ නමෝ මානා

අප වෙමු එක මවකගේ දරුවෝ
එක නිවසෙහි වෙසෙනා
එක පාටිති එක රැඩිරය වේ
අප කය තුළ දුවනා

එබැවනි අප වෙමු සොයුරු සොයුරියෝ
එක ලෙස එහි වැඩිනා
පිටත් වන අප මෙම නිවසේ
සොදින සිටිය යුතු වේ

සැමට ම මෙත් කරුණා ගුණෙහි
වෙළ සැමඟ දමිනි
රන් මිනි මූතු නො ව එය ම ය සැපනා
කිසි කළ නොම දුරනා

ආනන්ද සමරකෝන්

පෙරවදන

‘අධ්‍යාපනය’ ලෝකය වෙනස් කළ හැකි ප්‍රබලතම අවිය වේ. එසේම පුද්ගලයාට තම ජීවිතයේ යහපත් වෙනස්වීම් සඳහා හැඩගැසීමේ හැකියාව ලබා දෙන්නේ ද අධ්‍යාපනයයි. ඉහළ ගුණාත්මක බවතින් යුතු පෙළපොත් සම්පාදනය කරමින් අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව සැමට අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ මාඟැරි මෙහෙවරට උර දී සිටියි.

නිදහස් අධ්‍යාපනයේ අනුගි තිළිණයක් ලෙස ඔබ දේශීත නොමිලේ පිරිනැමෙන මෙම පෙළපොත වටිනා ඉගෙනුම් ආධාරකයකි. ශිසුයෙන් වෙනස් වන නව ලෝකය හමුවේ ඇති අහියෝග ජය ගෙන දිරියෙන් නැගි සිටීමට, ඔබට මෙම පෙළපොත මග පෙන්වනු ඇත. පෙළපොත, කියවීමට පමණක් සිමා නොකර, ඒ ඔස්සේ ඔබ සැම තව තවත් දැනුම වර්ධනය කර ගැනීමට උනන්ද විය යුතු ය. යහපත් ලෙස ජීවන් වීමට අවශ්‍ය ක්‍රිස්ත්‍යා අත්පත් කර ගත් සාර්ථක පුරවැසියකු වේ, අනාගත ලොව දිනන්නට මේ පෙළපොත ඔබට අත්වැලක් වෙතැයි මම අපේක්ෂා කරමි.

පෙළපොත් සම්පාදන කාර්යය සඳහා අගනා දායකත්වයක් සැපයු ලේඛක, සංස්කාරක හා ඇගුණුම් මණ්ඩල සාමාජික පිරිවරටත්, අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්යමණ්ඩලයේ සැමටත් මාගේ ප්‍රණාමය පුද කරමි.

පි. එන්. අසිලප්පේරුම

අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන කොමිෂන් ජනරාල්,

අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව,

ඉසුරුපාය,

බත්තරමුල්ල.

2021.05.05

නියාමනය හා අධික්ෂණය

පි. එන්. අයිල්පේරුම මයා

මෙහෙයවීම

බඩාලිවි. ඩී. නිර්මලා පියසිලි මිය

සම්බන්ධිකරණය

ප්‍රගිතිකා ජයසේකර මිය

සංස්කාරක මණ්ඩලය

ඒස්. ඩී. දිසානායක මයා

එම්. ආර්. බඩාලිවි. මදුදුම මයා

ඒස්. ඩී. නිර්මලා දමයන්ති ජයසිංහ මෙය

ඒස්. ඩී. බාලපටබැඳිගේ මිය

ලේඛක මණ්ඩලය

එම්. පී. පුසිල් සිරිසේන මයා

බඩාලිවි. කරුණාරත්න මයා

බඩාලිවි. එම්. රෝහිණී විතුලකා මිය

විපුල නිරෝපිණී හෙවිට්ඨාරවිච් මෙය

තනුජා නිශාන්ති ආයගම මෙය

පී. වයි. දිනෙෂ් ධම්මික කුමාර මයා

භාෂා සංස්කරණය

මහාචාර්ය රත්න විජේත්තුග මයා

යේද පත් කියවීම

ජයත් පියදුඡන් මයා

විතු හා පිටකවර කිර්මාණය

සමන් කඹ්බෝවිල මයා

පරිගණක ඇක්ෂර සංයෝගනය හා පිටු සංකීර්ණම

එස්. වී. ජී. එරංගා දිල්රූක්මි මිය

පී. ආර්. කමිල කසුන් බණ්ඩාර මයා

අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන කොමිෂන් ජනරාල්
අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව

අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන කොමිෂන් (සංවර්ධන)
අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව

නියෝජන කොමිෂන්
අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව

සම්මානිත මහාචාර්ය

අධ්‍යක්ෂ,
මුල් ලමාවිය හා ප්‍රාථමික අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව,
ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය, මහරගම.

කළේකාචාර්ය,

මුල් ලමාවිය හා ප්‍රාථමික අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව,
ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය, මහරගම.

සහකාර අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ,

ප්‍රාථමික අධ්‍යාපන ගාබාව, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය.

කළේකාචාර්ය
භාෂිතිගම විද්‍යාපියය, මීරිගම

කළේකාචාර්ය,
ගිරාගම ගුරු මධ්‍යස්ථානය, ගිරාගම, පිළිමතලාව.

ප්‍රාථමික ගුරු උපදේශක,

කළාප අධ්‍යාපන කාර්යාලය, ගිරිල්ලේල, වයඹ පළාත.

රාජ්‍ය සම්මාන ලාභී ලේඛිකා (ලමා සාහිත්‍යය)

රාජ්‍ය සම්මාන ලාභී ලේඛිකා (ලමා සාහිත්‍යය)

ගුරු සේවය

ධරමායෝක විද්‍යාල, අම්බලන්ගොඩ

නියෝජන ප්‍රධාන උපකරණ, සිංහල,
ලංකාවේ සීමාසහිත එක්සත් ප්‍රවාත්ති පත්‍ර සමාගම

ගුරු සේවය,

අනුර මධ්‍ය මහා විද්‍යාලය, යක්කල

පරිගණක අංශය,

අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව

පරිගණක අංශය,

අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව

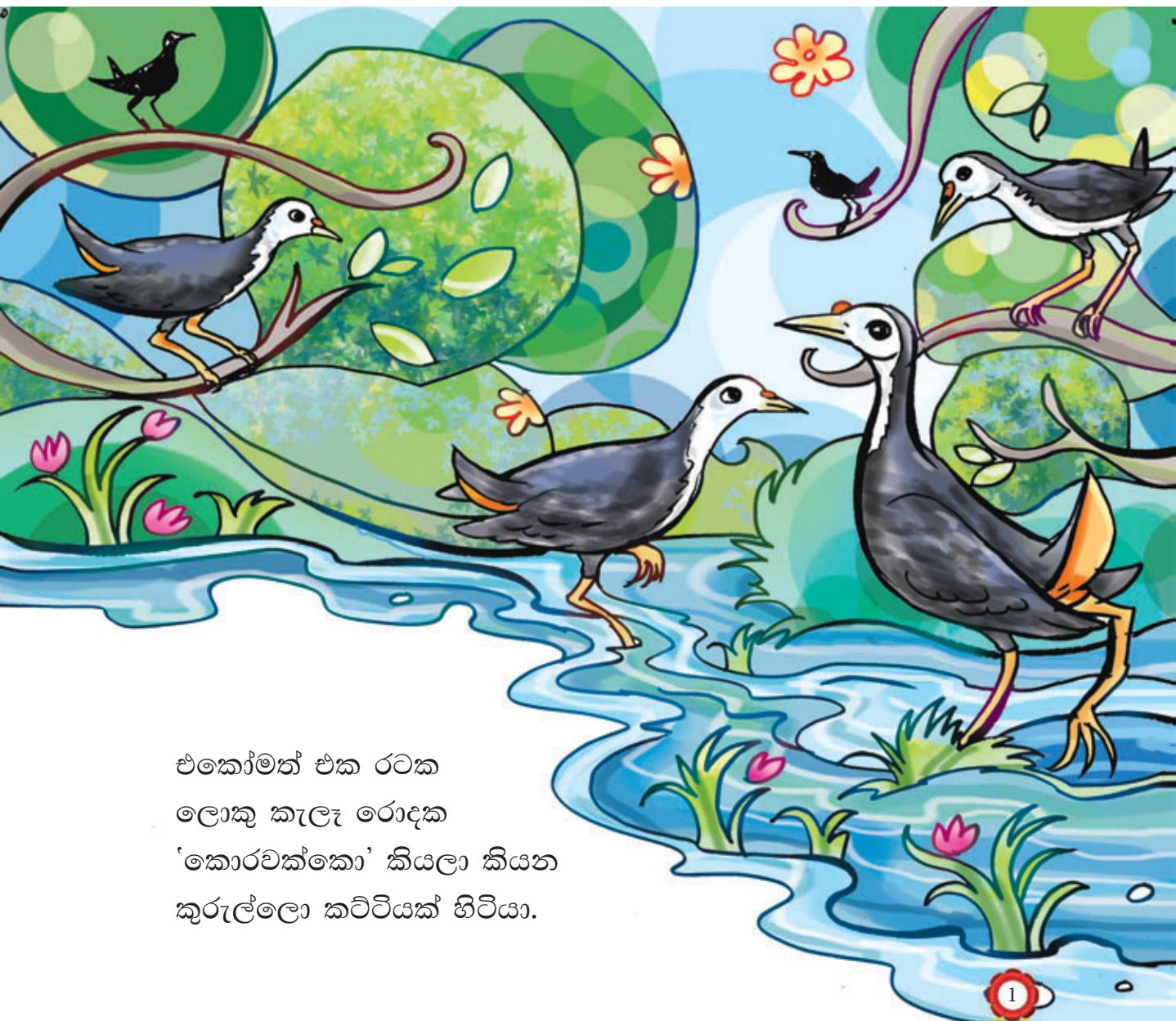
පටුන

පටු අංක

1. කොරවක් පැටික්කිට අකුරු කියවපු බු	1 - 4
2. තරු කදට	5 - 6
3. අපේ නිදහස් උත්සවය	7 - 9
4. මගේ රට	10 - 12
5. හරි පුදුමධි	13 - 17
6. සහාවෙන් අවසරයි	18 - 21
7. තේර්ව්ලි	22 - 23
8. නොගැලුපෙන රෝදු	24 - 32
9. මූහුදු වෙරළට වාරකාවක්	33 - 36
10. පිංඡ බරස් බරස් බරස්	37 - 44
11. රජතුමාගේ ඔවුන්න	45 - 50
12. හැදෙළු අපිත් මේ වාගේ	51 - 54
13. බදුලු ගමන	55 - 60
14. අශ්ව පැටිය	61 - 66
15. අග මූල සේවු හැටි	67 - 70
16. අහසින් ගිය සොහොයුරෝ	71 - 75
තුරු උපදෙස්	76 - 80

කොරවක් පැටික්කිට අකුරු කියවපූ දා

එකෝමන් එක ද්‍රව්‍යක
කොරවක්කි කොරවක්කා දැකලා
කතා කරලා කීවා,
“අපේ කොරවක් පැටික්කිට
අකුරු කියවන්ට
කියාපු කාලේ” කියලා.
කොරවක්කා කන්දක් උඩක
කැන්ද ගහක
අත්තකට තැගලා
“කොවාක් කොවාක්” කියලා
කැගහලා කීවා අනික් කුරුල්ලන්ට
“කරුණාකරලා අකුරු කියවන නැකතට
කවුරු කවුරුත් එන්ට” කියලා.

අකුරු කියවන තැකතට
කැලේ ඔක්කොම කුරුල්ලෙ,
කවුඩු පණික්කියායි කාක්කොයි
කැස්වටුවායි කැදැන්තොයි
කිරල්ලයි ඇටිකුකුලායි
වලිකුකුලායි කොක්කුයි
කෝකිලයායි ඔක්කොම ආවා.
දැක්කේ තැදෑද කෙවිලිය?

අකුරු කියවන්ට කීවෙ බකමුණාට.
 බකමුණා “භුමි බුමි” කියලා
 කොරවක් පැටික්කිට කතා කරලා කීවා
 “මුලින් ම කයන්න කියවමු” කියලා.
 “කයනු කී කයන්නේ, කයන්නට
 ඇලපිල්ල ලියා ලුයෙන් කායන්නේ” කියලා,
 බකමුණා කවුරුත් කරන ආකාරයට කීවා.

කොරවක් පැටික්කි විකක් අකිකරුයි.
 කට ඇරලා කැ ගහලා කීවා
 “කොවාක් කොවාක්” කියලා.
 කොරවක්කන්ට මේ තාක් කල්
 අකුරු කියවන්ට බැරි
 කාරණාවක් ඕක.
 මේ කතාව උප්පා ගන්නා ලද්දේ මහාවාර්ය ජේ. නී. දිසානායකගේ ‘අකුරු මහිර 3’ පොතෙනි.

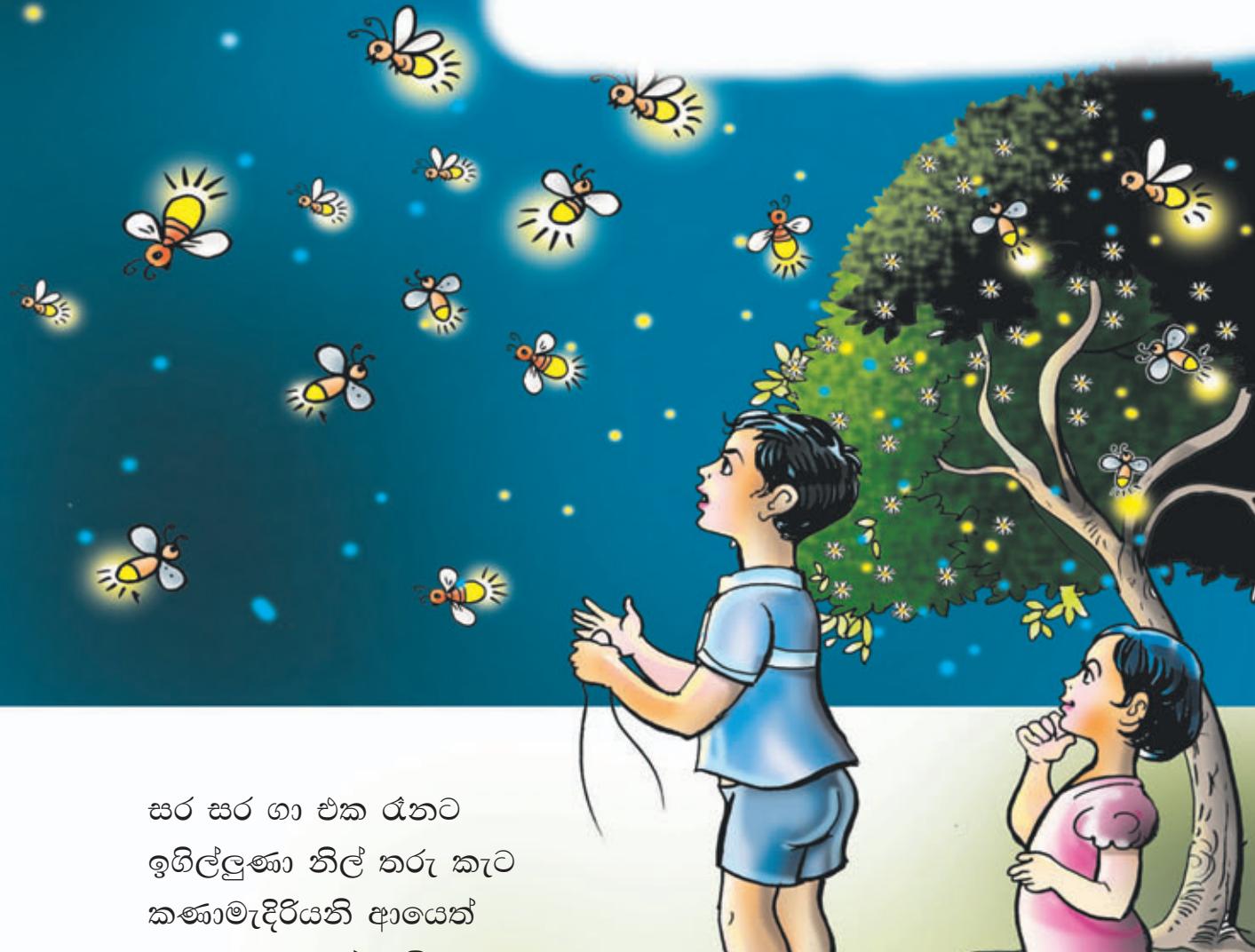

තරු කැට

ආකාසේ තිල් තරු කැට
පියාමලා මහ පොලාවට
සේපාලිකා මල් ගහ උඩ
දිලිසේනවා කදිම රුවට

මාල පොටක් පොඩි තංගිට
හදා දෙන්න පුළුවනි මට
නුල් පටක් අරන් අතට
හෙමින් ගියා ගහ ගාවට

සර සර ගා එක යනට
ඉහිල්ලුණා නිල් තරු කැට
කණාමැදිරියනි ආයෙන්
සමාවෙලා එන්න බිමට

රත්න ශ්‍රී විජේසිංහගේ සැලුලිහිණියෝ
පොතෙන් උපුවා ගන්නා ලදී.

අපේ නිදහස් උත්සවය

කවිදු යාලවාත් එක්ක මිදුලේ සෙල්ලම් කරමින් සිටියා. “පුතා යාලවාත් එක්ක මෙහෙට එන්ත” කවිදුගේ අම්මා කතා කළා. කවිදු යාලවාත් එක්ක ගේ ඇතුළට ආවා. අම්මා රුපවාහිනිය බලනවා. රුපවාහිනියේ ලොකු උත්සවයක් පෙන්වනවා.

හමුදා පෙළපාලි

යුද්ධ වැංකි

අහසේ කරණම් ගසන ගුවන් යානා

පැරණි හටයෝ

තවත් බොහෝ දේවල් රුපවාහිනිය මත දිග හැරෙනවා. කවිදුටසියාලවන්ටසි මේක හරි ම ප්‍රහේලිකාවක්.

ඒ හින්දා ම කවීගා ප්‍රශ්නයක් ඇශ්‍රුවා. “මොකක් ද තැන්දේ මේ උත්සවය?”

“ඒ පුතේ අපේ රටේ නිදහස් උත්සවය.”

“මොකක් ද නිදහස් උත්සවය කියන්නේ?” ඒ ප්‍රශ්නය ඇශ්‍රුවෙත් කවීගා ම යි.

“හැමෝම අහගන්නකෝ.” කවිදුගේ අම්මා උත්තර දෙන්න සූදානම් වුණු.

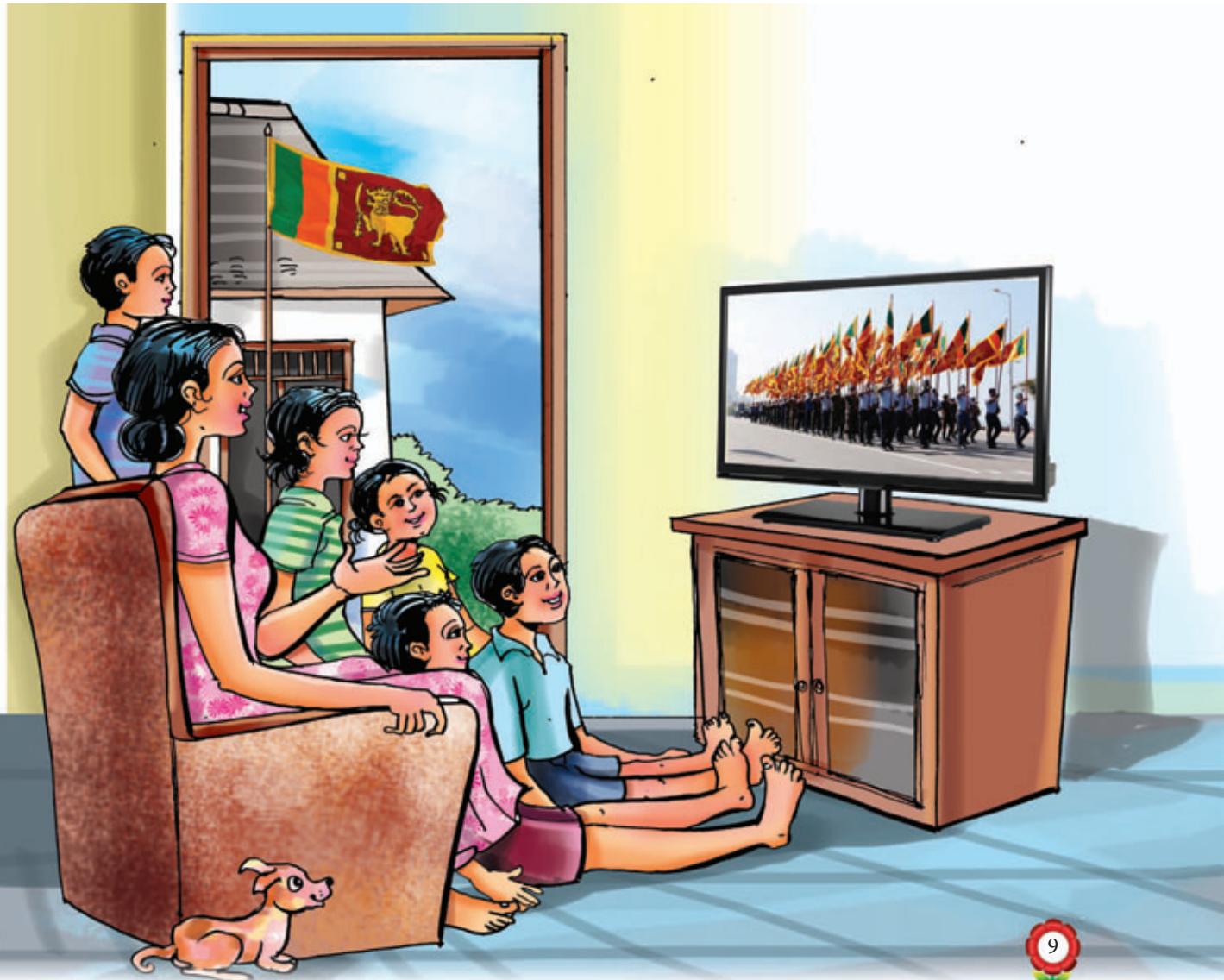
“අපේ රට 1815 අවුරුද්දේ ඉදා බ්‍රිතාන්‍ය ජාතිකයන්ට යටත් වෙළඳ තිබුණේ. 1948 පෙබරවාරි හතරවන දා අපි ඔවුන්ගෙන් නිදහස් වුණා. ඊට පස්සේ හැම අවුරුද්දක ම පෙබරවාරි හතරවන දා අපි නිදහස් දිනය උත්සවාකාරයෙන් සමරනවා. ඒක අපේ රටේ පවත්වන ජාතික උත්සවයක්.”

පළමුවන නිදහස් උත්සවය

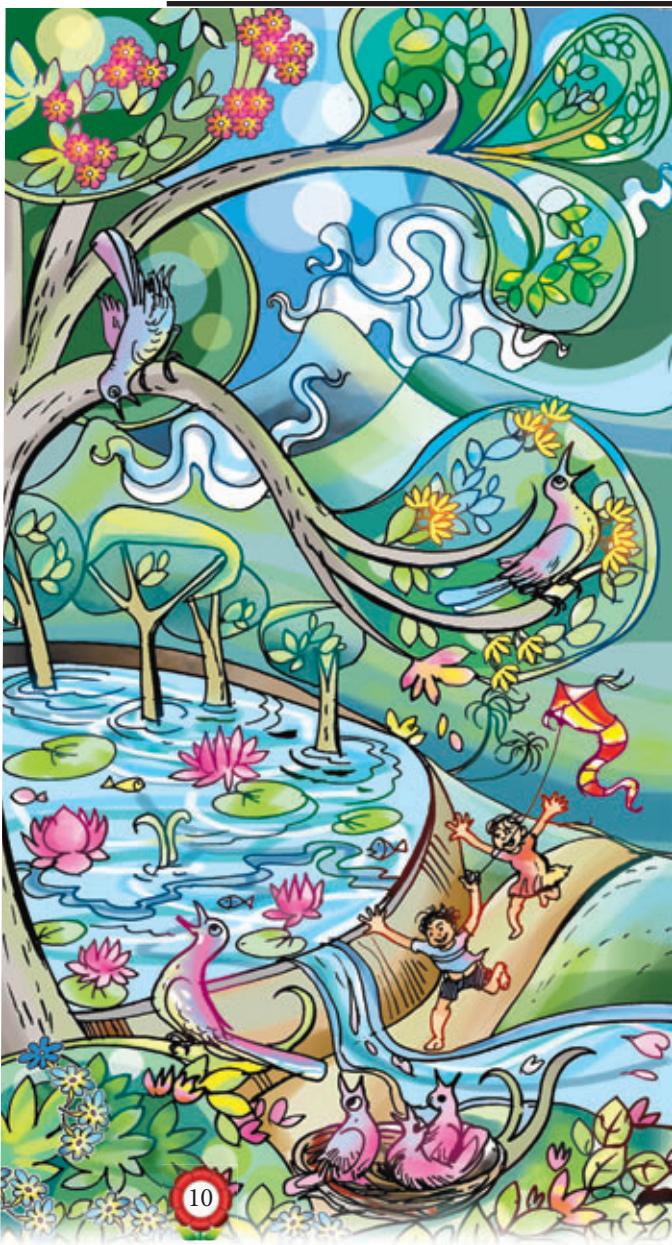
“ඒ හින්දා ද අම්මේ තාත්තා අද ජාතික කොචියක් එල්ලුවේ?” ඒ ප්‍රශ්නය ඇහුවේ කවිදු. “අන්න ඩරි. නිදහස් දිනය ද්‍රුෂ්ට ශ්‍රී ලංකාවේ අපි හැමෙර්ම හැම ගෙදරක ම ජාතික කොචිය පුද්ගලය කරනවා. නිදහස් දිනය කියන්නේ අපේ අහිමානය ලෝකේට ම පෙන්නන ද්‍රුෂ්ටක්. ඒ ජාතික උත්සවය තමයි පූත්‍ර ඔය රුපවාහිනියේ පෙන්වන්නේ.” කවිදුගේ අම්මා උත්තර දුන්නා.

යාම්වේ හැම දෙනා ම නිදහස් උත්සවය බැලුවා.

මගේ රට

ප්‍රංචි අපට
සිර සැප දෙයි
සිර ලංකා
දීපේ

පාන්දර ම
එහෙන් මෙහෙන්
ඇසෙයි කරුලු
ගිතේ

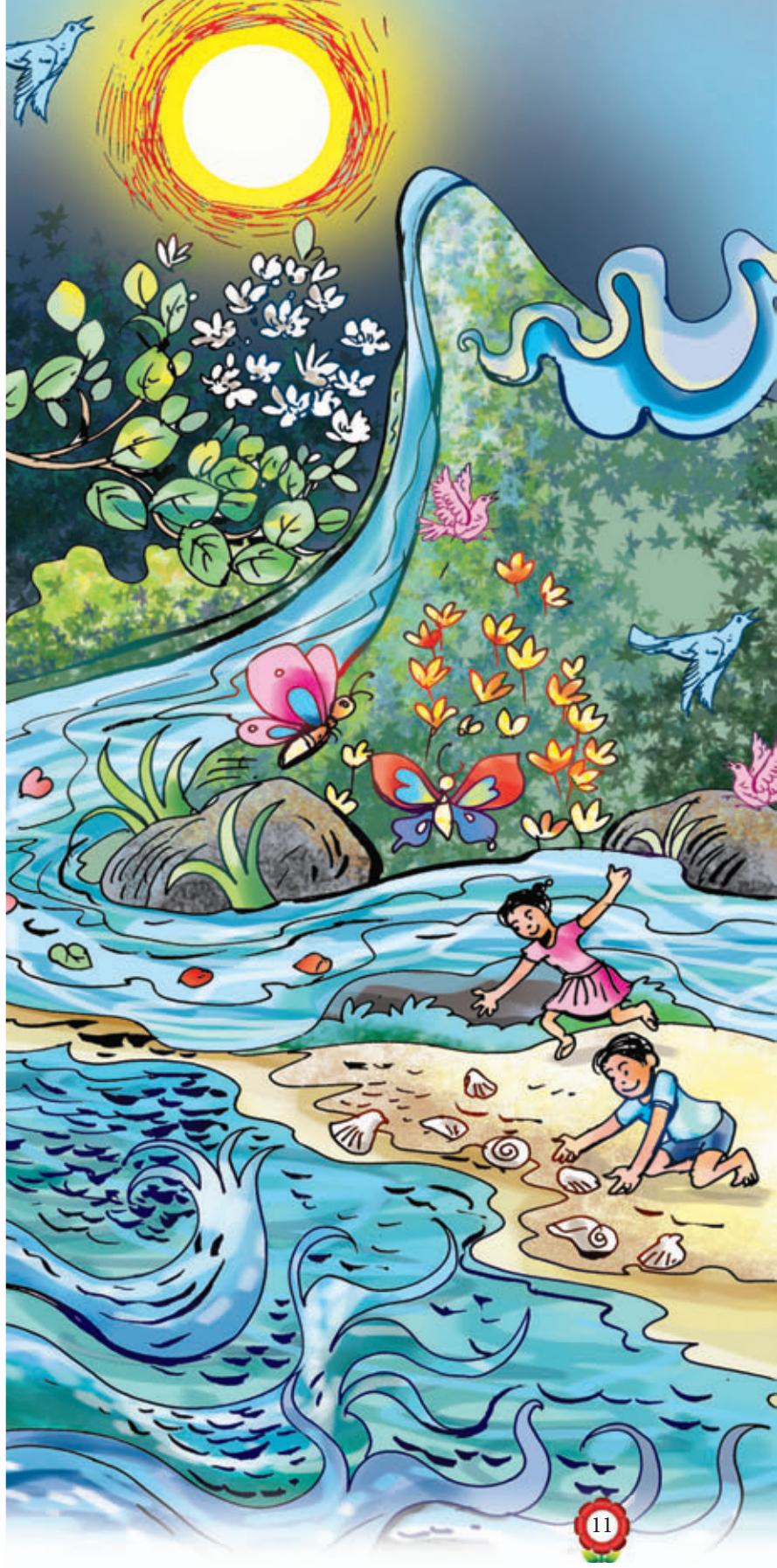
මිලු නෙලුම්
පිළි වැනෙයි
පිරිලා වැවි
ගාන්

අැල දෙළ ගං
ඉවරු දිගේ
වන මල් පෙති
පාවේ

සුදු වැල්ලේ
කවච උචින්
රඟ පෙරලෙසි
මුදේ

උසට උසේ
කදු ද පෙනේ
වලාකුල් ද
ගැවේ

පිපෙන සමන්
පිචිව පොකුරු
නැළවෙයි හඳ
පානේ

ඉර එලියට

හද එලියට

වෙලේ ගොයම්

නැවේ

වනන්තරේ

ගස් බිල්වල

මී පැණි බිඳු

බේරේ

හරි සුවදයි

පැසෙයි ඉදෙයි

පලතුරු හැම

වාරේ

පුංචි අපට

සිරි සැප දෙයි

සිරි ලංකා

දිජේ

ශ්‍රී වන්දුරත්න මානවසිංහ

හර පුදුමය

මම ඉපදුමෙන් කොළයක.
මම එළියට ආවේ පූංචි බිත්තරයකින්.

බඩගින්නක් ආවා. මම
ටිකෙන් වික කොළය කැවා.

ඒත් බඩ පිරුමෙන් තැ. මම
තවත් කොළයක් කැවා. ඒ¹
විතරක් නෙවෙයි, රස ම රස
මල් පොහොටුවෙන් කැවා.

හොඳට ම බඩ පිරුණා. මට
නිදීමතක් දැනුණා. මම සිතිදු
රේදීක් පෙරවා ගත්තා.

ඒකට කියන්නේ,
කෝෂය කියලා.

මම කෝෂය ඇතුළේ
සති දෙකක් විතර හිටියා.

ඒ අතරේ මගේ ඇග
ටික ටික වෙනස් වුණා.

ද්‍රුසක් මම
කෝෂයෙන්
එලියට ආවා.

මට මොකද වුමෙන්?

මම අපුත් වෙලා.

මගේ මුළු ඇග ම වෙනස් වෙලා.

මට හිතා ගන්න බැං.

පාට පාට අත්තවු ඇවිල්ලා.

හරි පුදුමයි.

අභ්‍යන්තර ම මේ
වම ද?

මම වටපිට බැලුවා. සමනල්ල අත්තටු සලමින් පියාඹනවා.
මමත් එයාලා වගේ කියලා මට හිතුණා.
මටත් දැන් පියාඹන්න පුළුවන්.

බඩගින්නක් දැනුණා. මම කොළයකට ලං වුණා.
ඒත් කොළ කන්න බැ.

මම සමනලුන් දිහා බැලුවා.
එයාලා ඇශ්තට පියාඹනවා.
මමත් එයාලත් එක්ක පියැමුවා.

පාට පාට මල් පිරිලා. ලස්සන මල් වත්තක්.

සමනල්ල රංචුව මල්වලට ලං වූණා.
පැණි බොත්ත පටන් ගත්තා.

මමත් මලක් උඩ වැහුවා.
පැණි ටිකක් බිචුවා.

මල් පෙති මගේ අත්තවු වගයි,
හර ම සිනිදුයි. ඒ වගේ ම පාට පාටයි.

දළඹු යාලවෝ ටිකක් මම දැක්කා.
මම ලං වෙලා බැලුවා.
එයාලා මා හඳුනා ගත්තේ නෑ.

මම ඩුගාක් වෙනස් වෙලා.

දැන් මම දළඹුවෙක් තොවයි, සමනලයෙක්.
මේ දළඹු යාලවාත් ද්වසක ලස්සන සමනල්ල වේවි.

සහාවෙන් අවසරයි

“ଆයෝවන්! අද අපේ ලමා සම්තිය රස් වෙන ද්‍රව්‍ය. හැමෝම සුදානම් වෙලා ආවා නේ ද?” ගුරුතුමිය ඇඟුවා.

“මව්” කටුරුත් එක හඩින් පිළිතුරු දුන්නා.

හැමෝම තැගිටලා ආගම සිහි කළා.

“මූලින් ම මනුකගේ කතාවෙන් අපි සම්තියේ වැඩ පටන් ගනිමු” ගුරුතුමිය කිවුවා.

“ଆଯ୍ୟବୋଲନ୍, ଜଣାବେନ୍ ଆପରାଦି!”

“ପୋତ୍ କିଯାଵିମେନ୍ ମିନିଚା ଜମିପୂର୍ଣ୍ଣ ବେ.”

“ଆଧୁ ମଂ କଥା କରନ୍ତେଣ୍ ପୋତ୍ କିଯାଵିମେ ଅଗ୍ର ଗୈନ. ଅପି ଅଶେ ବିବେକଯ ଗତ କରନ୍ତିନ ନୋଯେକୁ ଦେଁ କରନବା. ପୋତ୍ କିଯାଵିମେନ୍ ଅପର ଶୀ କାଳ୍ୟ ଜନ୍ମିନ୍, ବିନୋଦ୍ୟେନ୍, ଜୀବାଲ୍ଲେବେନ୍ ଗତ କରନ୍ତିନ ପ୍ରଳିବନ୍. କଲି, ଶିତ, କଥନ୍ତିର ପୋତ୍ କିଯାବଲା ଦୈନ୍ତିମ ଲେନନତ୍ ପ୍ରଳିବନ୍. ମରେ ବିନୋଦାଂଶ୍ୟ ପୋତ୍ କିଯାଵିମ.

ମମ ପାଇଲେ ପ୍ରଚ୍ଛେତକାଳ୍ୟେନ୍ ପୋତ୍ ଅରଗେନ କିଯାବନବା. ମରେ ଉପନ୍ଦିନେବନ୍ ମର ପୋତକୁ ଲୈବେନବା. ଲସ୍ସନ ପିନ୍ତୁର, ବିନ୍ଧ ମରେ ମ ଅକ୍ରମ ତୋରନ୍ତରେ ଶୀ ପୋତ୍‌ବଲ ତିଯେନବା. ପୋତ୍ କିଯାବଦ୍ଦି ପୋତେ ତିଯେନ ଦେଁବଲ୍ ହିତେମ ମୈବେନବା. ତଥ ତଥିମ ପୋତ୍ କିଯାବନ୍ତିନ ଆଜା ହିତେନବା. ଶୀ ମରେ ଲିଙ୍ଗନ୍ତିମ ଆତିନମି କିଯା ମରତ୍ ହିତେନବା.

ଅପି ହୈମେମ ପୋତ୍ କିଯାଵିମେତ ପ୍ରର୍ଦ୍ଦ ବେଅ.

ମର ଜମି ଦ୍ଵାନ୍ତାବ ହୈମ ଦେନ୍ତାବ ମ ଚେତୁତିଦି.”

ମନ୍ତ୍ରକରେ କଥାବର କବିରତ୍ନ ଜନ୍ମିନ୍
ଅନ୍ତିପୋଲସନ୍ ଦ୍ଵାନ୍ତା.

ର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜୀବନିରେ କଲିଯକୁ.

“ଜଣାବେଳନ୍ ଆପଣରି!

ମମ ଜଣାବେଳ ଉଦ୍‌ଦୀରିପତି କରନ୍ତିରେ ହୈମୋମ ଦିନନ୍ତିର ପ୍ରାଂଶ୍ଚ କଲିଯକୁ.

ଗୁର୍ଜ ଜିତ ନୋରିଦି	ଵା
ବେଲାବ ନୋରିଦି	ଵା
ବୈତି ପେମି ଲପଦି	ଵା
ଅକୁର୍ଜ ଲଗନୀ କୁମର୍ଜ ଜୋଦି	ଵା

ଅପି ହୋଇନ୍ ଉଗେନ ଗେନ ଯହିପତି ପ୍ରାରମ୍ଭିତ୍ୟନ୍ ଲେମ୍ବୁ. ଆଜା ଜିରି ଭଲ
ଜୀବନେ ଜୀବନିରେ!

ර්ලග වාරය තරණීගේ. තරණී ලස්සන නාට්‍ය ගිතයක් ගායනා කළා.

අහැළ මලින් ගස් පිරිලා
බලන්න හරි ලස්සනයි
අමු රූවන් ජම්බු ඉදිලා
අද හැමතැන හරි හැඩයි //

තරණී ඒ ගිතයට නැවුමකුත් ඉදිරිපත් කළා. හැමෝම තාලයට අත්පුෂ්චි ගැසුවා.

නොදැනී ම කාලය ගත වුණා.
කතාවට දක්ෂ අය කතා කළා.
ගායනයට දක්ෂ අය කවී, ගිත
ගායනා කළා. සහාවේ හැම දෙනා
ම සතුට වුණා.

“අද සමිතියේ වැඩ ඉතා ම සාර්ථකයි.” ගුරුතුමිය ලමයින්ගේ දක්ෂතා අගය කළා. සහාවේ වැඩ අවසන් වුණා.

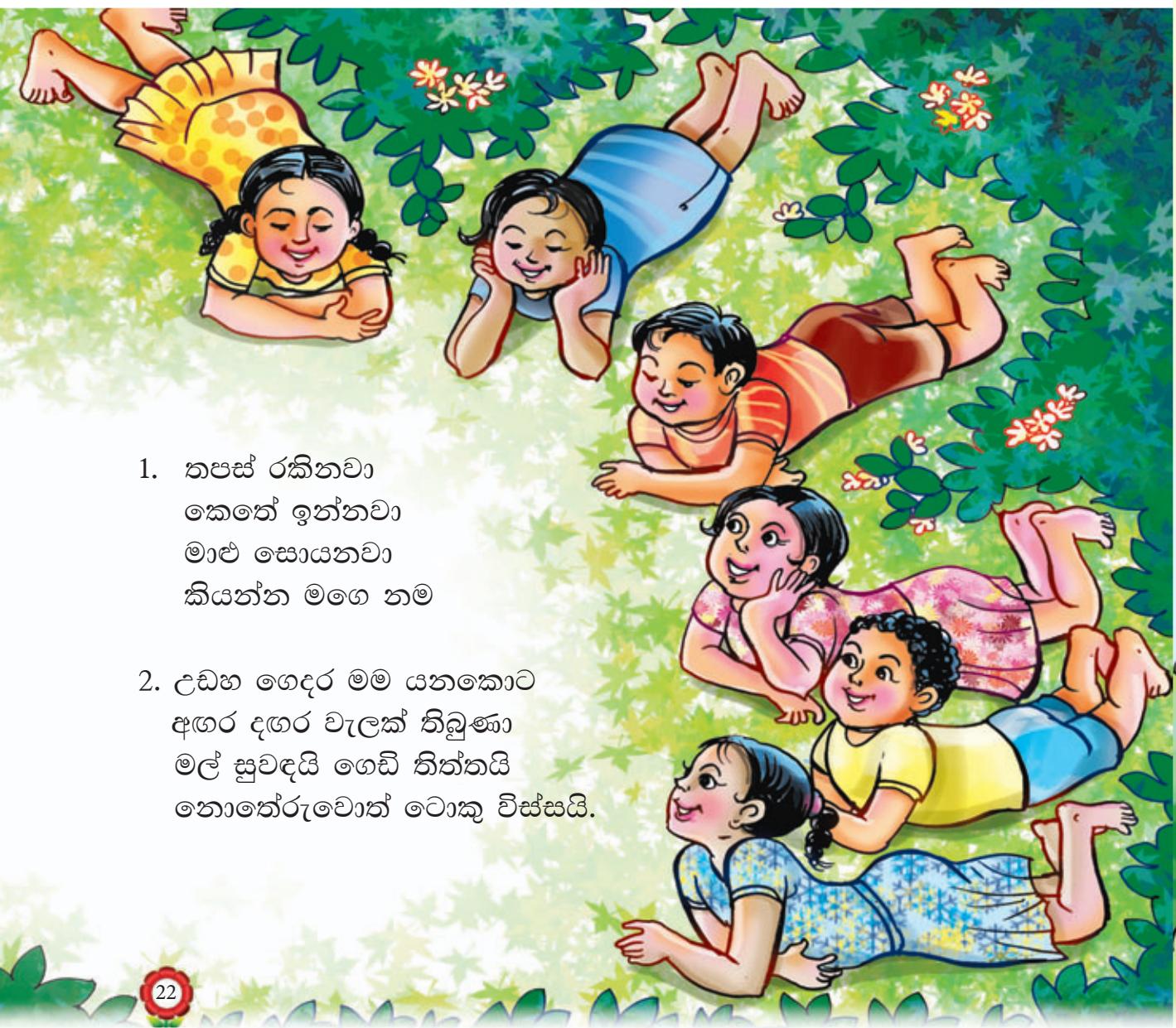
හැමෝම හිටියේ හරි ම සතුටින්.

“ර්ලග දවසේ මාත් සින්දුවක් කියනවා.” යසිරු කිවුවා.

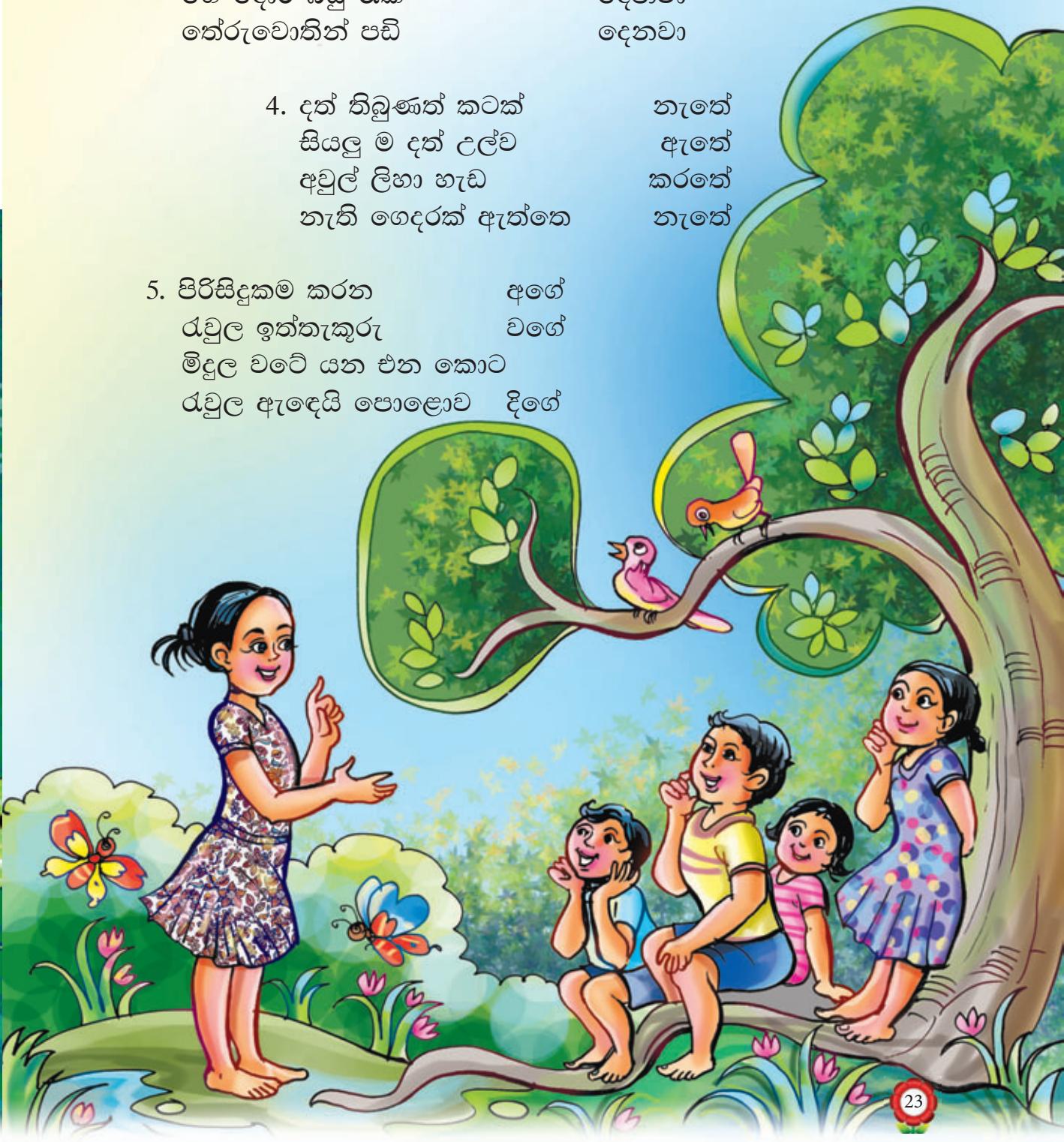

තේරවිල

1. තපස් රකිනවා
කෙනේ ඉන්නවා
මාඟ සෞයනවා
කියන්න මගේ නම
2. උඩහ ගෙදර මම යනකොට
අගර දගර වැළක් තිබුණා
මල් සුවදයි ගෙඩි තිත්තයි
නොතේරුවොත් ටොකු විස්සයි.

3. ගුලක් බලා
ඡේක ඇතුමෙල
ගේ දොර බඩු රෙක
තේරුවෙන් පඩි
4. දත් තිබුණත් කටක්
සියලු ම දත් උල්ව
අවුල් ලිහා හැඩ
නැති ගෙදරක් ඇත්තේ
5. පිරිසිදුකම කරන
රවුල ඉත්තැකුරු
මිදුල වට්ටී යන එන කොට
රවුල ඇදෙයි පොලොට දිගේ
- රිංගනවා
කැරකෙනවා
දෙනවා
දෙනවා
- නැතේ
ඇතේ
කරතේ
නැතේ
- අගේ
වගේ

8

නොගැලපෙන රෝද

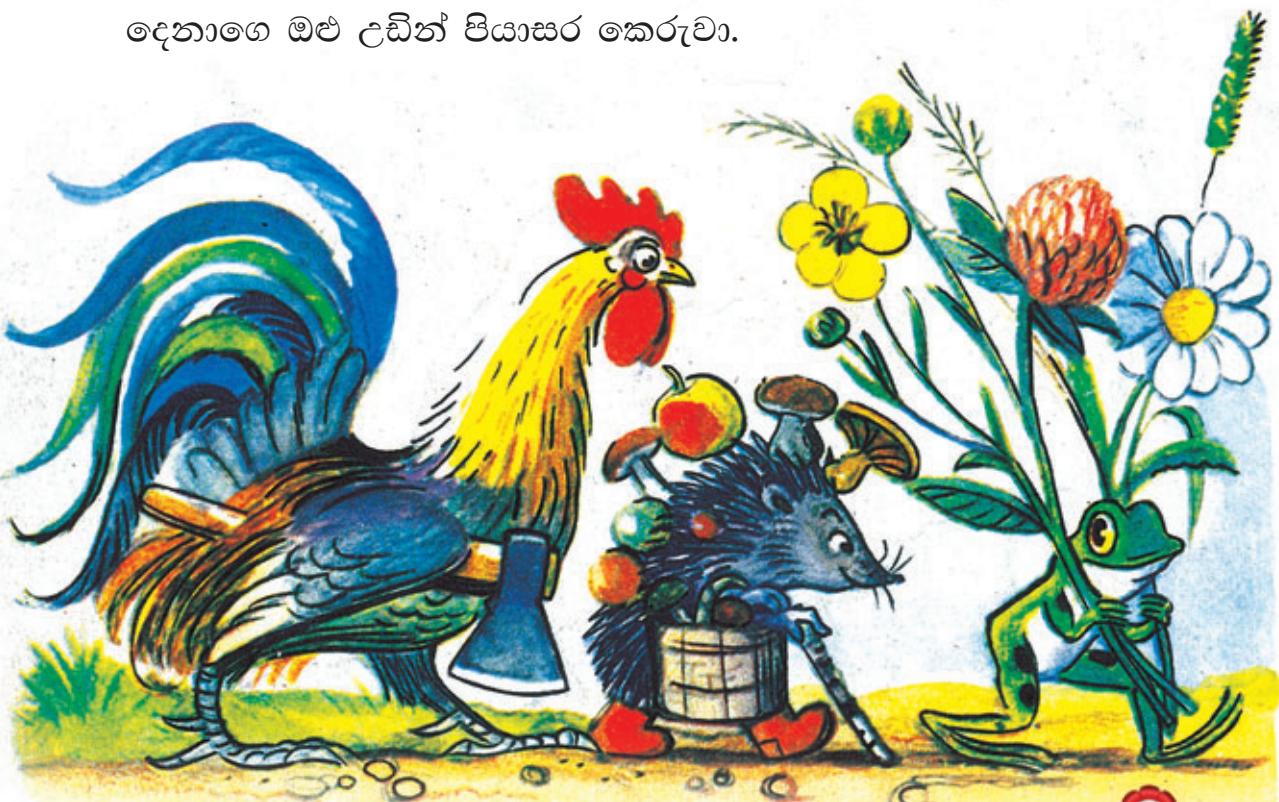

මැස්සේකුයි, ගෙම්බෙකුයි, ඉත්තැවෙකුයි, කුකුලෙකුයි ගස් කොටයක් උඩ ගෙයක් හදාගෙන උන්නා.

මැස්සගේ නම රුරුරු පැවා. ගෙම්බගේ නම බක බක අප්පූහාමි. ඉත්තැවගේ නම ඉදිකටු මුදියන්සේ. කුකුලාගේ නම හඩුන රාල.

දච්සක් දා මේ හතර දෙනා කැලැවක් මැදින් ගමනක් ගියා. හතු, මල්, ගෙඩී ජාති, දර එකතු කරන්න. රුරුරු පැවා යාව්වෙන තුන් දෙනාගේ ඔවුන් උඩින් පියාසර කෙරුවා.

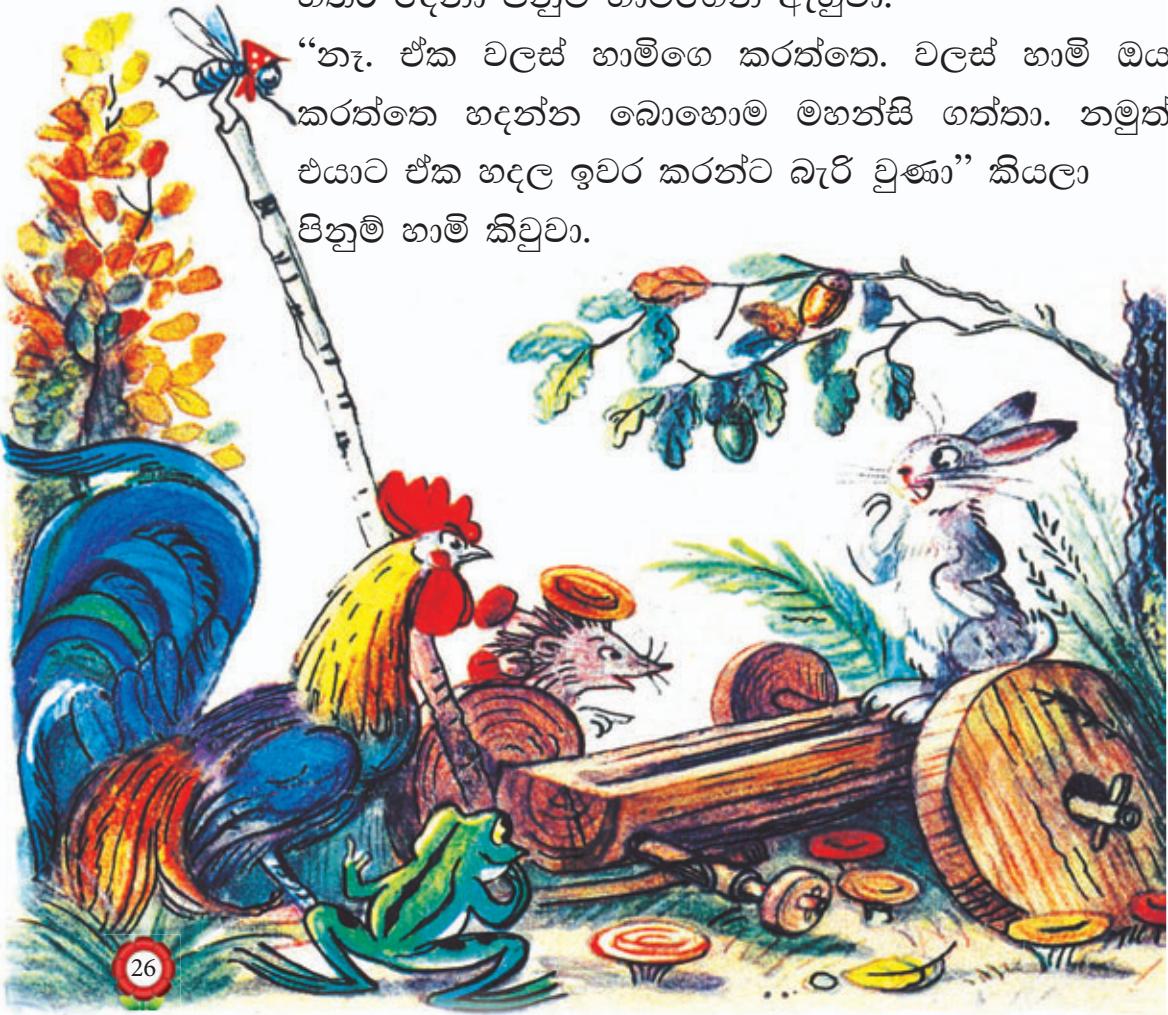
ඉතින් ඔහොම ගිහින්, ගිහින් මේ හතර දෙනා ම ගස් කොලං නැති
පාල පිටවනියකට ආවා. එතන පුංචි කරත්තයක් තිබෙනවා දැක්කා.
කරත්තෙට සවි කරල තිබුණේ එකට එක තොගැලපෙන රෝද.
පළමුවෙනි රෝද බොහොම කුඩා එකක්. දෙවනි රෝද තරමක්
ලොකුයි. තුන්වෙනි රෝද ර්ට ලොකුයි. හතරවෙනි රෝද මහ
විශාලයි.

යාලවා පුදුම වෙලා කරත්තෙ දිහා බලාගෙන ඉන්නකොට, උග
තිබුණ පදුරකින් හාවෙක් එළියට පැන්නා. එයන් කරත්තෙ දිහා
බලලා හිනා වෙනවා. හාවාගෙ නම පිනුම් හාමි.

“මේ කරත්තෙ ඔයාගේ ද?” කියලා යාලවා

හතර දෙනා පිනුම් හාමිගෙන් අැහුවා.

“නැ. ඒක වලස් හාමිගෙ කරත්තෙ. වලස් හාමි ඔය
කරත්තෙ හදන්න බොහොම මහන්සි ගත්තා. නමුත්
එයාට ඒක හදල ඉවර කරන්ට බැරි වුණා” කියලා
පිනුම් හාමි කිවුවා.

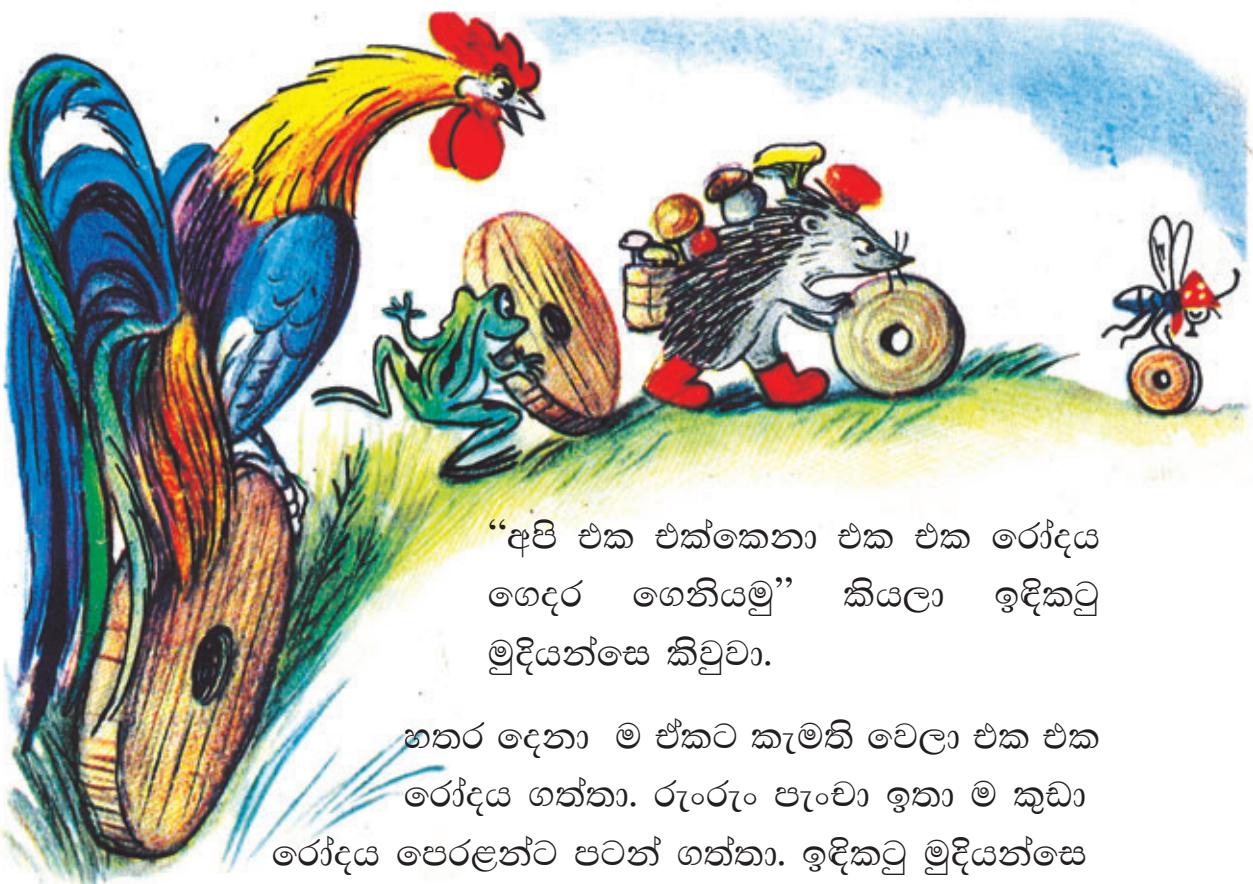
“මේ කරත්තෙන් වැඩක් ගන්ට පුළවන්. ඒ හින්ද අපි මෙක ගෙදර ගෙනියම්” කියලා ඉදිකටු මුදියන්සේ කිවුවා.

“හොඳයි, හොඳයි” කියලා ඒ අදහසට අනිත් යාළවා තුන් දෙනා ම කැමති ව්‍යුණා.

ඒ හතර දෙනා ම එකතු වෙලා කරත්තෙත තල්ලු කරන්න පටන් ගත්තා. රෝද එකට එක ගැලපෙන්නේ නැති හින්ද කරත්තෙත පොච්චක්වත් හෙල්ලුණේ නැ. තල්ලු කළාට මොකද පාර පුරා ගස් මුල්වල හැජිලා කරත්තෙත ඒ අත මේ අත පෙරල්ණා මිසක් ඉදිරියට ගියේ නැ.

අහකට වෙලා බලාගෙන හිටිය පිහුම් භාමි හති වැවෙන තුරු හිනා ව්‍යුණා. කරත්තෙත තල්ලු කරපු යාළවා හතර දෙනාට හොඳට ම මහන්සියි.

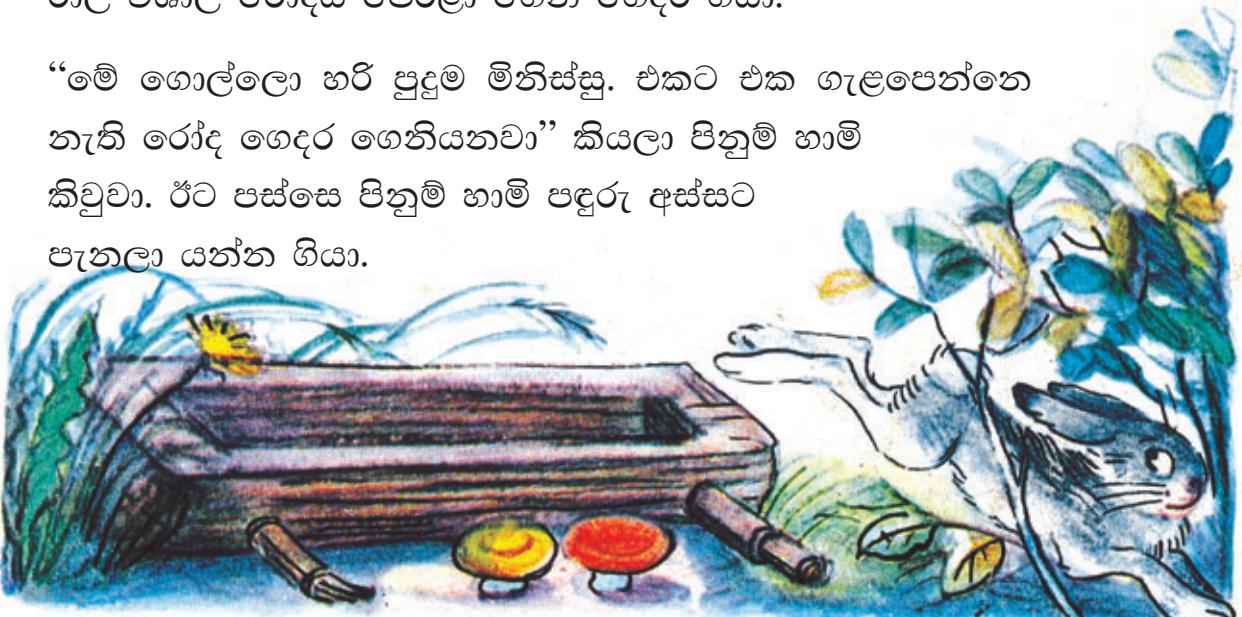

“අපි එක එක්කෙනා එක එක රෝදය
ගෙදර ගෙනියම්” කියලා ඉදිකටු
මුදියන්සේ කිවුවා.

හතර දෙනා ම ඒකට කැමති වෙලා එක එක
රෝදය ගත්තා. රුරුම පැංචා ඉතා ම කුඩා
රෝදය පෙරලන්ට පටන් ගත්තා. ඉදිකටු මුදියන්සේ
ර්ලග රෝදය පෙරලන්න පටන් ගත්තා. බක බක
අප්පුහාමි තරමක් ලොකු රෝදය පෙරලන්න පටන් ගත්තා. හබුන
රාල විශාල රෝදය පෙරලා ගෙන ගෙදර ගියා.

“මේ ගොල්ලො හරි පුදුම මිනිස්සූ. එකට එක ගැලපෙන්නේ
නැති රෝද ගෙදර ගෙනියනවා” කියලා පිනුම් හාමි
කිවුවා. ඊට පස්සේ පිනුම් හාමි පදුරු අස්සට
පැනලා යන්න ගියා.

ರ್ಯಾರ್ಯಾ ಪ್ಯಾಲಡಿ, ಉಡಿಕವ್ರಿ ಮ್ರ್ಯಾಯನೆಸಡಿ,
ಬಕ ಬಕ ಅಪ್ಪುಹಾಮಿಡಿ, ಹಬಿಲನ
ರಾಲಡಿ ರೋಡಿ ಹತರ ಗೆಡರ ಗೆನಾವಾ.
ರೋಡುವಲಿನೆ ವೈಬಿಕ್ ಗನೆನೆ
ಕೊಹೊಮ್ದಾಡಿ ಕಿಯಲಾ ಹತರ ದೆನಾ ಮ
ಕಲ್ಲೆಪನಾ ಕರನ್ನನ ಪರನ್ ಗನ್ತಾ.

“ಮಮ ದನೆನಾವಾ ವೈಬಿಕ್ ಗನೆನ ಹೈರಿ”
ಕಿಯಲಾ ರ್ಯಾರ್ಯಾ ಪ್ಯಾಲಾ ಕಿವ್ರಿವಾ. ಶಯಾ
ಉತಾ ಮ ಕುಬಿ ರೋಡುಯೆನೆ ನ್ನುಲೆ ಕರಿನ
ಯನೆತರಯಕ್ ಹಡ್ಡಾ ಗನ್ತಾ.

ಉಡಿಕವ್ರಿ ಮ್ರ್ಯಾಯನೆಸ ಶಯಾ ಗೆನಾ ರೋಡುಯರ ಲೈ ಪರಿ ದೆಕಕ್ ಸವಿ ಕರಗೆನ
ತನಿ ರೋಡೆ ಅನ್ ಕರತ್ತಯಕ್ ಹಡ್ಡಾ ಗನ್ತಾ.

“ಮರತ್ ಪ್ರಾಲಿವನಿ ಮಗೆ
ರೋಡುಯೆನೆ ವೈಬಿಕ್ ಗನೆನೆ”
ಕಿಯಲಾ ಬಕ ಬಕ ಅಪ್ಪುಹಾಮಿ
ಕಿವ್ರಿವಾ. ರೋಡು ಲೀಡರ
ಲಬಿನೆ ಸವಿ ಕರಲಾ ಬಕ ಬಕ
ಅಪ್ಪುಹಾಮಿ ಲೆಹೆಚಿಯೆನೆ
ವತ್ತರ ಅಡಿನ್ನನ ಪರನ್ ಗನ್ತಾ.

වේගයෙන් ගලා යන දිය පාරකට අහුවෙලා කැරකැවෙන්න රෝදය සවි කර ගත්තු හඩලන රාලට පූජාවන් වුණා ජල බලයෙන් වැඩ කරන මෝලක් හදා ගන්ට.

මේ විදියට සියලු ම රෝදවලින් වැඩ ගන්න පූජාවන් වුණා.

රුංරුං පැංචා තුළ් කටින යන්තරයෙන් තුළ් ඇකිරුවා. බක බක අප්පුහාම් ලිඳෙන් වතුර ගෙනැවීත් වත්තේ එළවුල කොටුවට දැමීමා. ඉඳිකටු මුදියන්සේ කැලේට ගිහිල්ලා පලතුරු සහ දර කඩා ගෙන ඒවා තනි රෝදේ අත් කරත්තේ පටවා ගෙන ආවා. හඩලන රාල එයාගේ මෝලේ පිටි අඹන්ට පටන් ගත්තා.

යාලවා හතර දෙනාගේ සැපදුක් දැනගන්න ද්‍රවසක් පිනුම් හාම් ඒ ගොල්ලන්ගේ ගෙදරට ආවා.

යාලවා හතර දෙනා පිනුම් හාම් දැකලා බොහෝම සන්නේස්ස වූණා. රුංරුං පැංචා පිනුම් හාම්ට අත් මේස් කුට්ටමක් ගොතලා දුන්නා. බක බක අප්පූහාම් ලොකු කැරට අලයක් දුන්නා. ඉදිකටු මුදියන්සේ ඇපල් ගෙචියක් දුන්නා. හබලන රාල රස කැවිලිය පාන් ගෙචියකුදී දුන්නා.

එදා රෝද ගෙනියන කොට හිනාවෙවිව නිසා පිනුම් හාම්ට ලැජ්ජා හිතුණා.

“මට සමා වෙන්න. රෝද එකට එක ගැලපෙන ඒවා නොවුණත්,
ඒවා පාවිචිචි කරන හැරී දන්න අය ඉන්නවා නම් වැඩ ගන්න
පුළුවන් විත්තිය දැන් මට ජේනවා” කියලා පිනුම් හාම් කිවුවා.

වි. සුනේයෙවි
‘කතන්දර හා පින්තුර’ කාතියෙනි.
අනුවාදය: පද්ම හර්ෂ කුරුණගේ

මුහුදු වෙරළට වාරිකාවක්

හෝ ගා රලි නැගේගා. සිතල දිය බිංදු ඇගේ වැදුණුනා. ලොකු රල්ලක් ඇවිත් වෙරලේ හැපුණා. හැමෝශේම දෙපා ඒ දිය පහරෙන් තෙමුණා. සමහරු එහා මෙහා දිවුවා; සෙල්ලම් කළා.

සුළු හැමුවා. මුහුදේ රලි නැගුණා. වේගයෙන් ආ මුහුදු රල්ලක් ගල් කුළක හැපිලා සුදු පෙණ කැටි විසිරිලා ගියා. ‘හෝ’ ගාගෙන ඇතින් එන රල්ලක් දැකළා කවුරුත් රිකක් බය වුණා.

“හැමෝශම එකට අත් අල්ලා ගන්න” ගුරුතුමිය කිවුවා.

වරුණ් තැනින් තැන තිබුණු සිජ්ජි කටු, කවචී එකතු කර ගත්තා. මනුකයි, තරිදුයි වෙරලේ වාඩි වෙලා වැළි මාලිගාවක් හැදුවා. වරුණ් ලස්සන ම ලස්සන සිජ්ජි කටුවලින් මාලිගාව සැරසුවා. හැමෝම ඒ දිහා බලාගෙන හිටියා. ගුරුතුමිය කැමරාවෙන් පින්තුරයක් ගත්තා.

සරුංගලයක් ඇත අහසේ පා වෙනවා. ඒ දිහා බලාගෙන සමහරු විනෝද වුණා.

වෙරල අයිනේ දම් පාට බිම් තමුරු මල් පිපි තිබුණා. ඒ දිගේ වැවුණු වැටකෙයියා ගාල වෙරල ආරක්ෂා කරනවා කියලා ගුරුතුමිය කිවුවා. ගල් වැටි හදලා තියෙන්නෙත් අපේ ආරක්ෂාවට ලු.

අැත මුහුදේ තැවක් තැංගුරම් ලා තිබුණා. ගරුතුමිය තැවේ කුඩා ගහ මුදුනේ වැනෙන කොට්ඨාස ලමයින්ට පෙන්තුවා. දීවර බෝට්ටු වෙරලේ තැනින් තැන නවත්වලා. දැල් ආම්පන්න තව තැනක ගොඩ ගහලා. වෙළෙන්දේ මාඟ තෝරනවා. ලොකු ම ලොකු මාඟ කුරියේ රිදි පාටින් දිලිසේනවා. උදේට වෙරල හරි ම කළබල සි. මුහුදු හිහින් ආ දීවර පිරිසක් ලමයින්ට අත වැනුවා.

“මුහුද හරි ම ලස්සන සි.”

රචිත දෘගිල්ලෙන් වැළැලේ ලිවුවා.

“මුහුද රැල්ලක් ආවාත් අකුරු මැකෙසි” තරිදු කිවුවා.

“මුහුදයි, මුහුද වෙරලයි දෙක ම ලස්සනයි. ඒ අපි හැමෝම මුහුද වෙරල පිරිසිදුව තියාගෙන ඉන්න නිසා” වරැණි කිවුවේ මුහුද සද්ධේත් වඩා සද්ධෙන්.

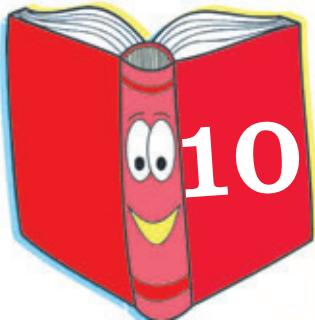
“අහසයි මුහුදයි එකට ගැවෙනවා ද?” නිසල් ඇහුවා. හැමෝම ඇත් මුහුද දිහා බැලුවා.

“අපට එහෙම පෙනුණට අහස මුහුද ගැවෙන්නේ නැහැ.” ගුරුතුමිය කිවුවා.

“මත්, හවසට ඉර බැහැගෙන යද්දී ඉර මුහුද ගිලෙනවා වගේ” සඳුනි කිවුවා.

“ඉර ගිනි බෝලයක් වගේ මුහුද ගිලෙනවා බලන්න මම නම් හර ම ආසයි” වරැණිත් කිවුවා.

“අද මම ගෙදර ගිහින් ලස්සන විතුයක් අදිනවා” මනුක කිවුවා.

පිංපි බරස් බරස් බරස්

විවේක කාලය ආවා. කැම කාලා ඉටර වෙලා යාලවෝ පිටිටනියට එකතු වුණේ සෙල්ලම් කරන්න.

“ර්යේ මනුක සියා කෙනෙක් වෙලා” සහන් කිවුවෙ හැමෝටම ඇහෙන්න.

“සියා කෙනෙක්? ඇයි දත් හැලුණා ද? ඒත් කොණේඩි නම් සුදු වෙලා නැ” කවිගා කිවුවා.

“නැ, නැ, මනුකලාගේ ගෙදරට නැයෙයා ඇවිත්. මනුක ර්යේ අප්‍රති සෙල්ලමක් ඉගෙන ගෙන.”

“අප්‍රති සෙල්ලමක්! අනේ අපිටත් කියලා දෙන්න කෝ”

පවති කිවුවා.

“ඒකේ නම පොල් කැඩීම.”

“මමත් ඒ සෙල්ලම දන්නවා” පවති කිවුවේ ආඩම්බරෙන්. “එහෙනම් හැමෝට ම කියලා දෙමු” මනුක කිවුවා.

මනුක සහ පවති යහළවන්ට පොල් කැඩීමේ ක්‍රිඩාව කරන හැටි
කියලා දුන්නා.

“මම මූලින් ම සියා වෙන්නම්” පවති කිවුවා.

“එක හොඳයි” කිවුවෙට සහන්.

“එන්න අපි පොල් ගහ
හදමු” මනුක යාලවන්ට
කතා කළා.

හැමෝම් තමන්ගේ අත්
මිට මොළ වා එක උඩි
එක තබා පොල් ගහ
හැදුවා.

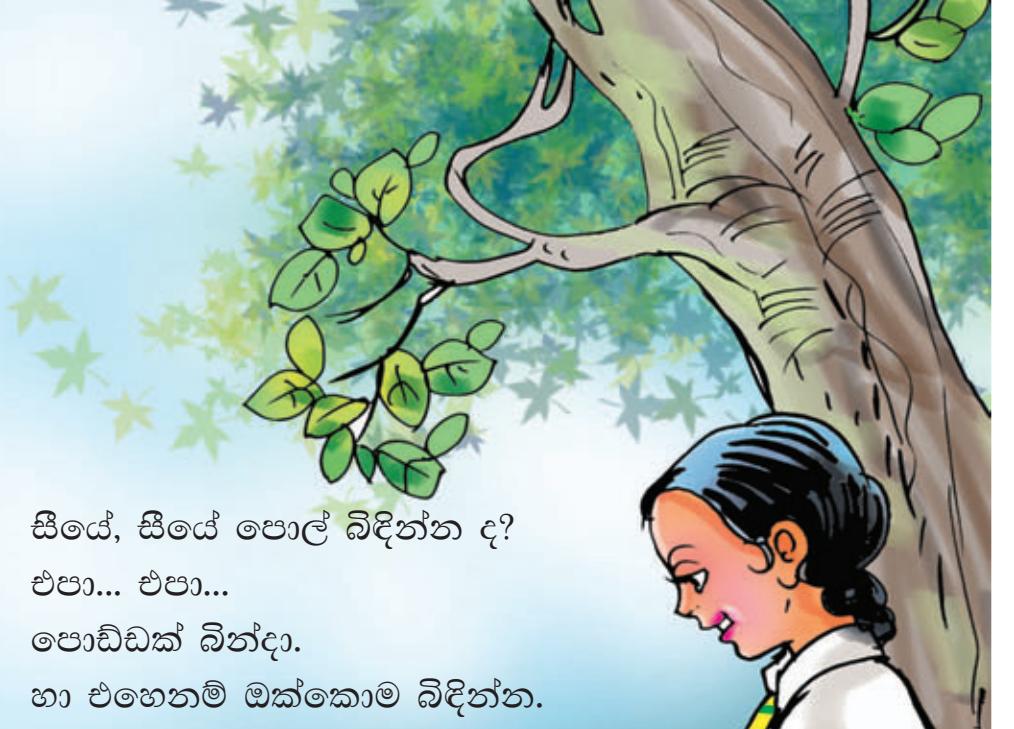
යාලවෝ : සීයේ, සීයේ පොල් ගෙඩියක් කඩා ගන්න ද?
 පවති : එපා... එපා...
 යාලවෝ : නැටුව නං කැරකෙටුවා.
 පවති : හා එහෙනම් එකක් කඩා ගන්න.
 යාලවෝ : දුඩි... බේං...

යාලවෝ පොල් ගෙඩි ඔක්කොම කඩන ආකාරයට ගබදු කරමින් අත් ඉවතට ගත්තා.

යාලවෝ : සීයේ, සීයේ, පොල් ලෙලි ගහන්න ද?
 පවති : එපා... එපා...
 යාලවෝ : පොඩිඩක් ලෙලි ගැහුවා.
 පවති : හා එහෙනම් ඔක්කොම ලෙලි ගහන්න.

යාලවෝ පොල් ලෙලි ගහන ආකාරය පෙන්නුවා.

යාලවෝ : සියේ, සියේ පොල් බිඳින්න ද?
පවතී : එපා... එපා...
යාලවෝ : පොඩිඩක් බින්දා.
පවතී : හා එහෙනම් ඔක්කොම බිඳින්න.

යාලවෝ පොල් බිඳින ආකාරය පෙන්නුවා.

යාලවෝ : සියේ සියේ පොල් වතුර බොන්න ද?

පවතී : එපා... එපා...

යාලවෝ : පොඩිඩක් බිඛුවා.

පවතී : හා එහෙනම් ඔක්කොම බොන්න.

යාලවෝ වතුර බොනවා වාගේ පෙන්නුවා.

යාලවෝ : සියේ සියේ පොල් ගාන්න ද?

පවතී : එපා... එපා...

යාලවෝ : පොඩිඩක් ගැවා.

පවතී : හා එහෙනම් ඔක්කොම ගාන්න.

යාලවෝ : ජ්‍යෙෂ්ඨ බරස් බරස් බරස්.

යාලවෝ දණහිස නවා අත් දෙක එකතු කර පොල් ගාන ආකාරය රශපැවා.

යාලවෝ : සියේ සියේ පොල් මිරිකන්න ද?
 පවතී : එපා එපා.
 යාලවෝ : පොඩිඩක් මිරිකුවා.
 පවතී : හා එහෙනම් ඔක්කොම මිරිකන්න.
 යාලවෝ : මිටි කිරි කිරි දිය කිරි කිරි
 ඉදා කපුවො පොල් කුඩා.

යාලවෝ පොල් මිරිකා කුඩා ඉවතට විසි කරන ආකාරය පෙන්නුවා.

පවතී : මම එහෙනම් නාගෙන එන්නම්.
 යාලවෝ : හා හොඳයි සියේ.

පවතී වික දුරක් ගොස් ආපසු යහළිවන් වෙත ආවා.

පවතී : කෝ පොල් කිරි වික?
 යාලවෝ : උචිහ ගෙදර බල්ලා බේවා.
 පවතී : උචිහ ගෙදර බල්ලා කෝ ?
 යාලවෝ : ලිදට පැන්නා.
 පවතී : ලිද කෝ?
 යාලවෝ : ගොඩ කළා.
 පවතී : ගොඩ කෝ?
 යාලවෝ : තම්පලා හිටෙවුවා.
 පවතී : තම්පලා කෝ?
 යාලවෝ : රජ්පුරුවන්ගේ ගොනා උචිං උචිං කැවා
 මගේ ගොනා යටිං යටිං කැවා.
 පවතී : තම්පලා කාපු හොමිල කෝ?
 යාලවෝ : මේ තියෙන්නේ.

යාලවෝ තම තමාගේ නිකට පෙන්වා දුවන්නට පටන් ගත්තා. පවතී

දුවලා ගිහින් එක් කෙනෙක් අල්ලා ගත්තා.

පවති : ඇල්පුවා... ඇල්පුවා... දැන් රවිදු තමයි සියා.

මක්කොම ආපහු සෙල්ලම පටන් ගත්තා. සිනුව නාද වූණා.

“ඒන්න එන්න දැන් ඉක්මනට පන්තියට යමු.”

යාංචෝ පන්තියට දිවුවා.

“මමත දන්නවා සෙල්ලමක්. ඉදිකටු හාරනවා කියලයි ඒකට කියන්නේ.” සහන් කිවුවා.

“අනේ ඇත්ත ද? අපි හෙට ඒ සෙල්ලම කරමු.” පවති එහෙම කියදී ගුරුතුමා පන්තියට ආවා.

“ආයුබෝවන් ලමයි. මොනවා ගැන ද මේ කතාව?” ගුරුතුමා ඇහුවා.

“ආයුබෝවන් සර, අපි අද පොල් කැඩුවා.” කවිගා හයියෙන් කිවුවා.

“පොල් කැඩුවා?” ගුරුතුමා ලමයි දිහා බැලුවෙ පුදුමයෙන්.

“සර, ඒක සෙල්ලමක්. මත්තකයි පවතියි තමයි අපිට කියලා දුන්නේ.”
සහන් උත්තර දුන්නා.

“ආ... ඔව්. පොල් කැඩීම කියන්නේ අපේ ජන ස්ථිඛාවක්. ඩුගාක් ඉස්සර කාලේ ඉදලා පුංචි ලමයි ඒ වගේ සෙල්ලම් කරලා තියෙනවා”
ගුරුතුමා කිවුවා.

“සර පුංචි කාලෙන් ඒ සෙල්ලම කළා ද?” පවති ඇහුවා.

“ඔව් ඔව්. අතුරු මිතුරු දැඩිව තුරු, ආටක නාටක වේපට සූංග, වගේ තවත් සෙල්ලම ඩුගාක් මමත පුංචි කාලේ කරලා තියෙනවා”
ගුරුතුමා කිවුවේ හිනා වෙලා.

“අපේ ආච්චි අම්මයි, ආතායි මටත් ඒ සෙල්ලම් කියලා දිලා තියෙනවා.”

“බොහෝම ඩොඳයි මනුක, අප්පත් අප්පත් දේවල් ඉගෙන ගන්නවා වගේ ම අපේ රටේ පැරණි දේවල් ගැනත් ඉගෙන ගන්න එක හරි ම වැදගත්.

එහෙනම් දරුවනේ අපී ජන ක්‍රිඩා ගැන තවත් දේවල් ඉගෙන ගනිමු.”

ගුරුතුමා පාඨම පටන් ගත්තා.

රජතුමාගේ ඔටුන්න

ගෙදර ගිය යාලවෝ සවස ආයෙත් පාසලට ආවා.
ඒ, වාර අවසානයේ විවිධ ප්‍රසංගයට නාත්‍ය ප්‍රහුණු වෙන්න.

විවිධ ප්‍රසංගයෙන් පස්සේ තිබාඩු කාලේ.

“අපේ තාත්තා කිවුවා මේ ගමන කැලැවක ඇවිදින්න යමුයි කියලා.
මම කවදාවත් කැලැවකට ගිහින් තැහැ. මම හරි ආසාවෙන් බලන්
ඉන්නේ ඒ දවස එනකල්.” පියුම් කිවුවා.

“අපි තම ගමේ යනවා.” රැවින්දි කිවුවා.

“ගමේ යන එකත් ඩොඳයි. ඒත් ඉතිං රටේ තොටේත් ටිකක් ඇවිදින්න
මිනැ.

තැත්තම් ඉතිං ලිදේ ඉන්න ගෙමබා වගේ තමයි.”

ගුරුතුමා ද කතාවට එකතු වුණා.

රජතුමාට රගපාන පසිදු තවම ඇවිත් තැහැ.

යාලවෝ කසු කුසු ගැවා.

“පමණි දැන් අපි නාට්‍ය පුහුණුව පටන් ගනිමු.” ගුරුතුමා කිවුවා.

“ඒතකොට රජතුමා...” පියුම් ඇසුවා.

“පසිදු එනකල් මම රජ වෙන්නම්.”

මනුක එක අතක් ඉනට ගසා අනෙක් අත ඉහළට ඔසවා
තාල තබා වටයක් කැරකුණා.

යාලවෝ සිනා සුණා.

“අදි හිනා වෙන්නේ. මට රජ වෙන්න බැරි ද?

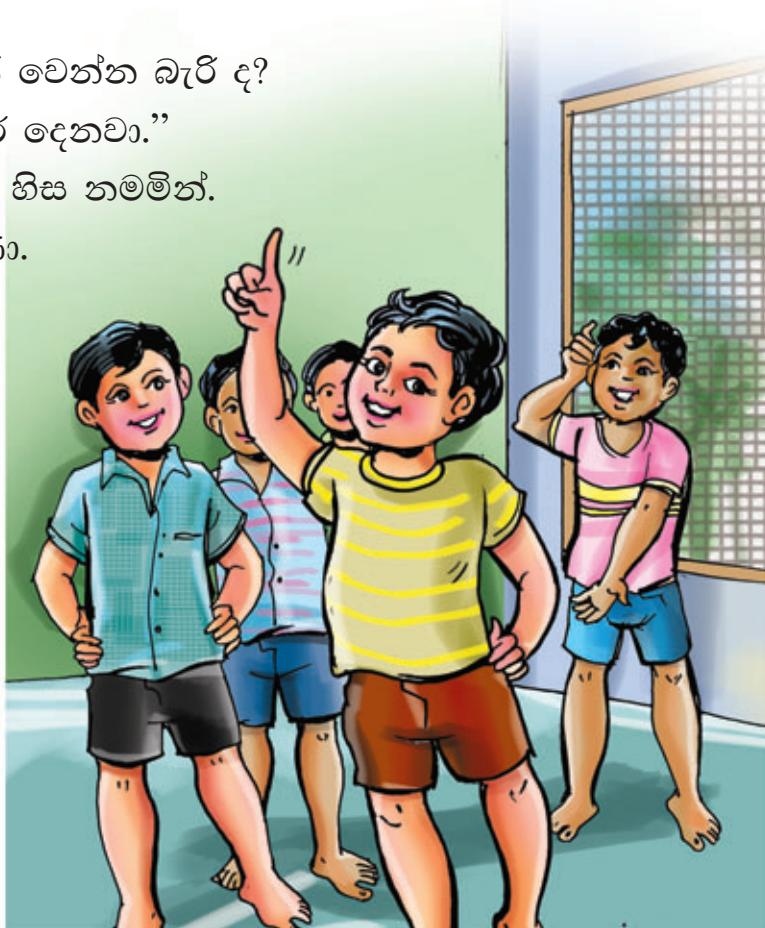
පසිදු ආවා ම මම රජකම හාර දෙනවා.”

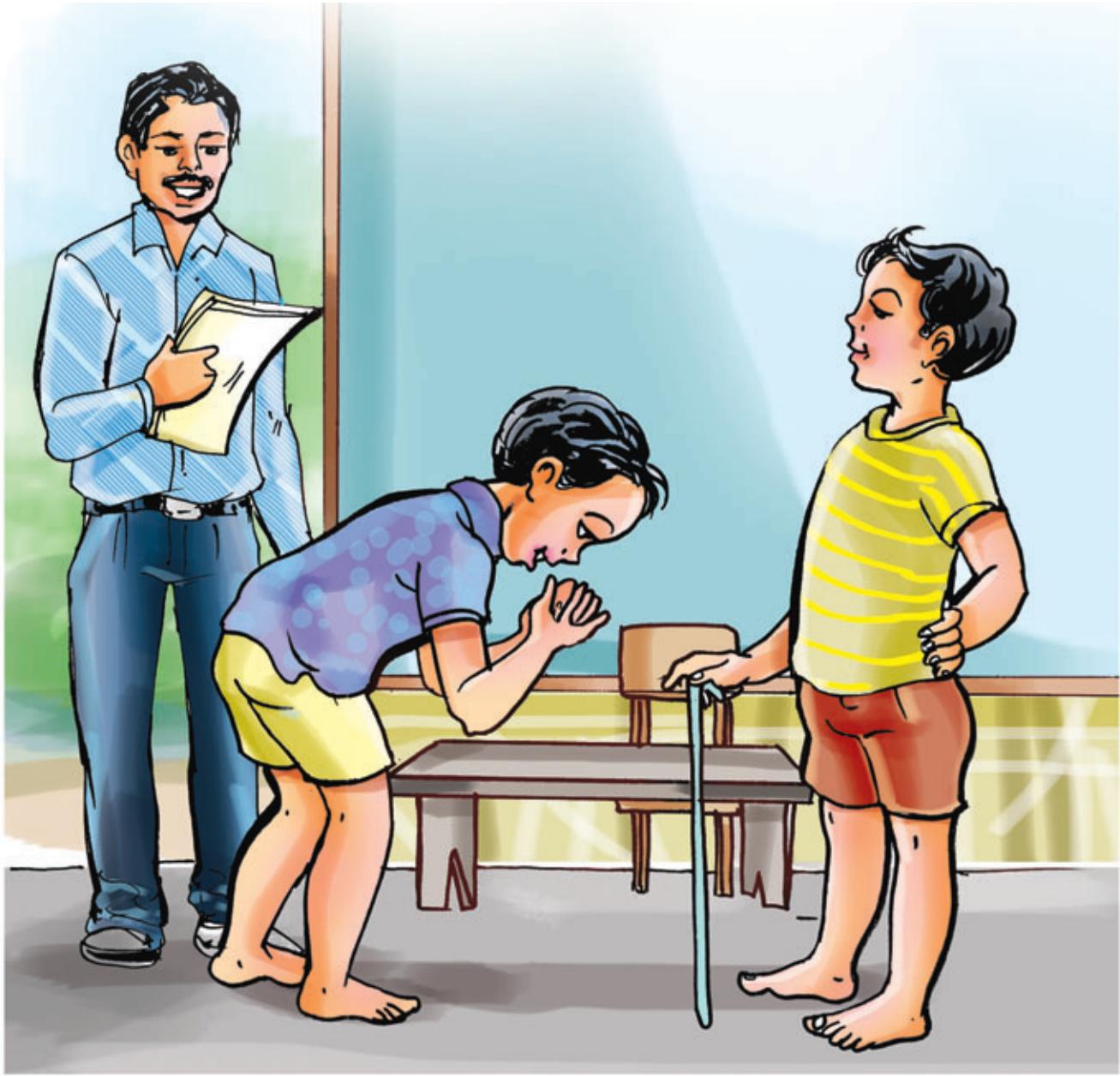
මනුක කිවුවේ දැන් දිගු කොට හිස නමුතින්.

යාලවෝ හොඳට ම සිනා සුණා.

“සිතුම්... එන්න ගේසරහට.

එයාගේ කොටස රගපාන්න.”

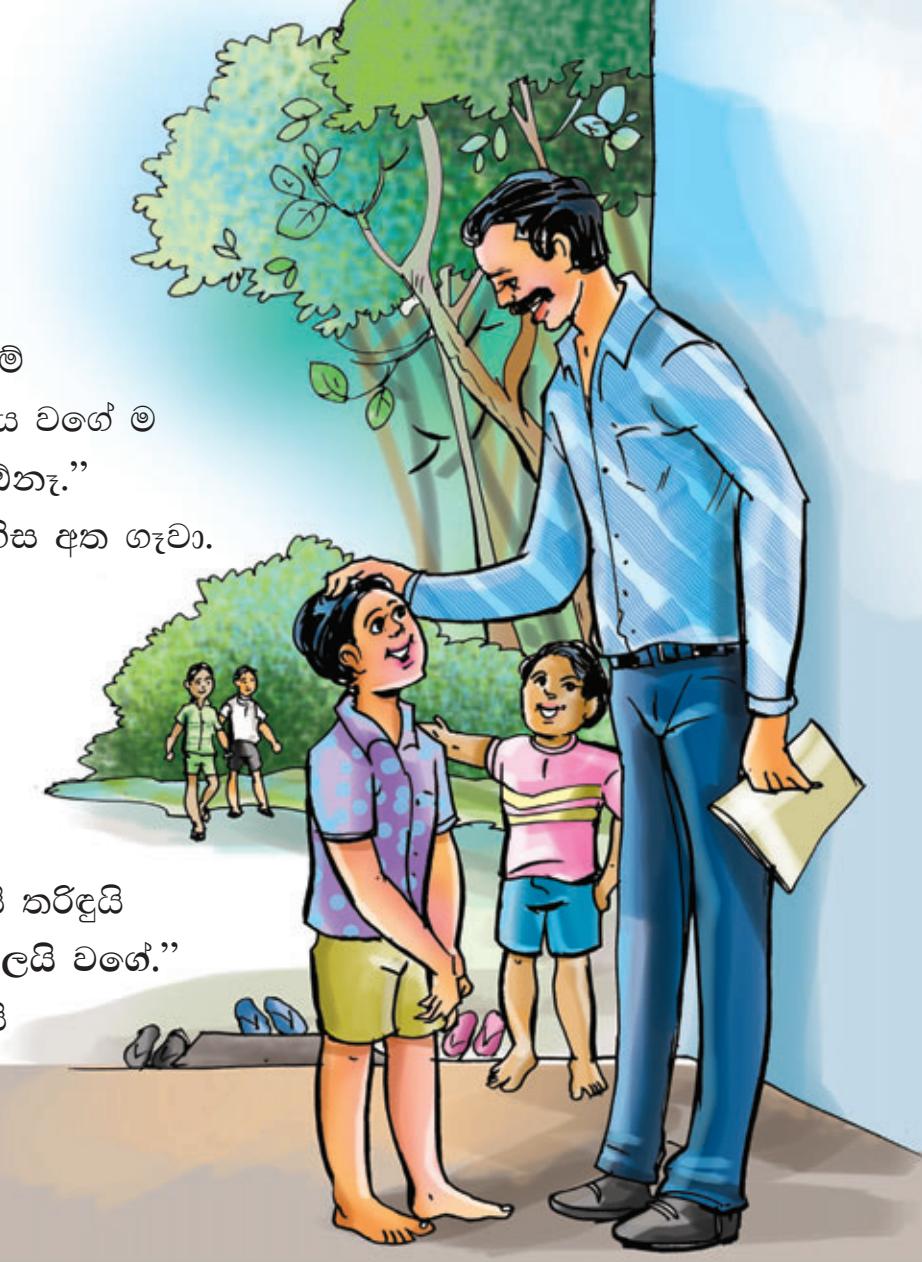

“පස්වාන් දහසකට බුදු වෙන්න දේවයන් වහන්සි,
මම ඔබ වහන්සේ ඉදිරියේ මුසා බස් දොඩනාවා තොවෙයි.
ඡ් මිතිහා මධ්‍යී හිටවපු ඉන්න වගෙයි.

අදේශ කුමුර දෙන්නම් කිවුවා මුලින් ම. ඒත් දැන් කෙළින් වවනයක්
දෙන්නේ නැහැ.

සලකා බලන්නම්... සලකා බලන්නම්... හැමදාම සලකා බලන්නම්.”

“අන්න හරි, අද සිතුම්
හොඳට රගපෑවා. ඔය වගේ ම
එදාටත් රගපාන්න ඔනැ.”
ගුරුතුමා සිතුම්ගේ හිස අත ගැවා.

“මය එන්නේ පසිඳුයි තරිඳුයි
හරියට ඉදිකුටුවයි තුළයි වගේ.”
සිතුම් කිවුවෙ පසිඳුයි
තරිඳුයි තැවුම්
කාමරයට ඇතුළ
වෙනකාට මයි.

“පසිඳු කොතැන ද තරිඳුත් එතැන. තරිඳු කොතැන ද පසිඳුත්
එතැන. නාට්‍යයට තැකි වූණත් තරිඳු ආවෙ පසිඳු ඉන්න නිසා.”
සිතුම් කියාගෙන කියාගෙන ගියා.

“වෙලාවට වැඩ කරන්න පුරුදු වෙන්න යිනෑ.”
ගුරුතුමා පසිඳුගේ පිටත තටුවක් දැමීමා.

“නෑ සර්... තරිදුගේ මාමාගේ පුතා ලග ඔවුන්නක් තියෙනවා කිවුවා.
අපි ඒක බලන්න ගියා.”

“ඉතින් මෙව්වර පරක්කු වුණේ ඇයි?”

“තරිදු මාමලාගේ ගෙදරට එක්ක ගියේ පරංගියා කෝච්චේ ගියා
වගේ පාරකින්.

මේ පාරෙන් ලෙහෙසිසි කිය කියා මාව ලොකු වටයක් එක්ක ගියා.
එනකොට ආවෙ කෙටි පාරකින්.”

“කෝ ඉතිං ඔව්වර දුර ගිහින් ගෙනා ඔවුන්න?”
මතුක ඇහුවේ ඔවුන්නක් පෙනෙන්න නොතිබූණු නිසා.

“අම්මෝ... මෙයාගේ මල්ලිගෙන් ඒ ඔවුන්න ඉල්ල ගන්න එක හරි
අමාරුයි. ඒක ඉඩුන්ගෙන් පිහාටු ඉල්ලනවා වගේ වැඩික්. හැබැයි
තරිදුගේ මාමා මට ඔවුන්නක් හදලා දෙන්න පොරොන්ද වුණා.”
පසිඳු කිවුවා.

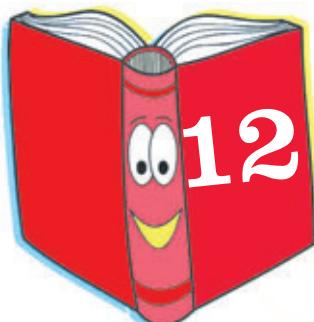
“හරි. දැන් ඔවුන්නත් හරි. රජ්පුරුවොත් හරි. අපි නාට්‍ය ප්‍රහුණුව
පටන් ගනිමු.”

“මෙන්න, රජතුමනි රජකම හාර ගන්න” කියමින්
මනුක පසිලු ඉදිරියේ දණ නමා දැන් දිගු කළා.

යාභවෝ ඔක්කොම එක හඩින් සිනාසුණා.

නාට්‍ය පුහුණු වීමට පටන් ගත්තා.

හඳුම් අපිත් මේ වාගේ

ඉර පායන තෙක්
අයගේ වැඩ පමා
අරුණට පලමුව
ප්‍රබිඳෙනු මැන සෑම

නිදනා
වෙනා
ඒසිනා
දිනා

අලුයම දත් නොමැද
මුව සෝදා නොගෙන
අනිකෙකු ඉදිරියට
ගෙන නොදාඩනු මැන කිසි

යෙහෙන
එමෙන
මුහුණ
දින

කැම කමින් වව් වව්
සද්ද තගා නොවිකනු
කැද ආදිය ලොන කල
නොකරනු හඩ සුරු සුරු

යන
මැන
දැන
යන

ඉඹල් අතින් පැන් බඳුන
නාල්ලනුව හැදි ආදි
කටේ කැම පුරවා
නොදොඩන් කිසි විටක

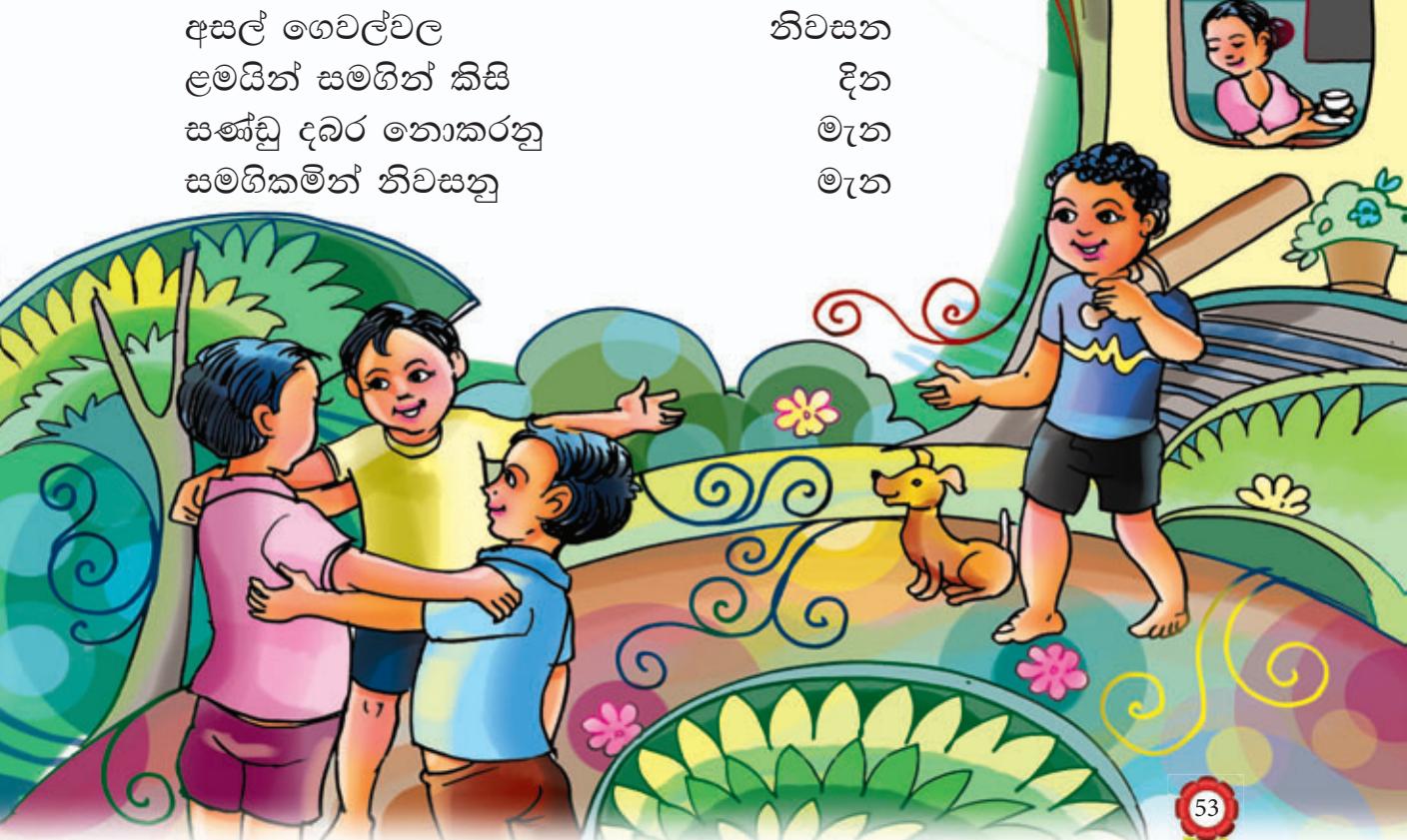
ද
ද
ඉද
සබද

මධ්‍ය ගුරුවරයන්
කිකරු විය යුතු සැම
මලුන් කියන යම්
නොවෙන් අකිකරු කිසි

හට
විට
දේකට
විට

අසල් ගෙවල්වල
උමයින් සමගින් කිසි
සණ්ඩු දබර නොකරනු
සමගිකමින් නිවසනු

නිවසන
දින
මැන
මැන

තැන්තැන්වල මුල
ඒකතු කරනු එපා
මකුල් දැල් ද වෙනත්
සුද්ද කරනු ලෙසින්

මුලවල
කසල
කසල
නිමල

තබා තිබෙන
කිසියම් බඩුවක්
අහකට ගත්තොත්
නැවත තබනු තුළ

පිළිවෙළිනා
සොබනා
එයිනා
ලෙසිනා

මාර්ටින් විකුමසිංහගේ 'බාලෝපදේශය'
පොතෙන් උප්‍රටා ගන්නා ලදී.

බදුලු ගමන

අපි උදෑසනින් ම කොළඹ කොටුව දුම්රිය සේරානයට පැමිණියෙමු. ඒ බදුල්ලේ යැමට යි.

තාත්තා ප්‍රවේශපත් මිල දී ගත්තේ ය. දුම්රිය කාල සටහන ද කියවා බැලුවේ ය. අපි ගමන් මලු රැගෙන බදුලු දුම්රිය නවත්වන වේදිකාවට ගියෙමු.

ංඛද විකාශන යන්ත්‍රයෙන් වරින් වර දුම්රිය ගමන් තොරතුරු නිවේදනය විය.

“පස් වන වේදිකාවේ නවත්වා ඇති දුම්රිය තව ස්වල්ප වේලාවකින් ගාල්ල බලා පිටත වේ. එය කොළඹ කොටුවේ සිට ගාල්ල දක්වා සැම දුම්රිය ස්ථානයක ම නතර කරනවා ඇත.”

නංගීන් මමත් ඒ නිවේදනයේ වාක්‍යයක් දෙකක් තාලයට කියා විනෝද වූයෙමු. නංගී නිවේදන අසම්න් තම සටහන් පොතේ, දුම්රිය ස්ථානවල නම් ලියා ගත්තා ය. ගමනක් යදී අවට ඇති දැන්වීම්, නාම පුවරු කියවීම ද ඇගේ පුරුද්දකි.

ගැරුප්පුවක්, හැන්දක් සහ පිගානක් යෙදු සංකේතයක් ආපණ කාලාව ඉදිරියේ තිබිණි. ගැහැනු පිරිමි රුප සංකේත දොරටුවේ තිබීම නිසා වැසිකිලිය හඳුනා ගැනීමට පහසු ය. අදාළ දිගා දැක්වීමට ර්තල ද ඇද තිබිණ. තංගී ඒ සංකේත ද සටහන් පොතේ ඇත්දා ය.

“කවුද ආච්චි අම්මේ කෝච්චිය පදවන්නේ?”

දුම්රිය රියුදුරු ගැන ආච්චි අම්මා විස්තර කළා ය.

“අර පිටිපස්ස ම පෙටිරියේ සූදු ඇඟුමක් ඇදගෙන ඉන්නේ කවුද?”
තංගී ඇසුවා ය.

“ඒ තමයි දුම්රිය නියාමක.” ආච්චි අම්මා පැවසුවා ය.

“දුම්බිය නියාමක මාමා කොළ කොඩියක් වනන්නේ මොකට ද?
එ ප්‍රග්නය ඇසුවේ ද නංගී ය.

“දුවේ, කොළ කොඩිය වනන්නේ ‘ගමන අරඹන්න.’ රතු කොඩිය
වනන්නේ ‘නවත්වන්න’ කියලා කියන්න. අනතුරකදිත් රතු කොඩිය
වනනවා.”

බදුල්ල බලා යන දුම්බිය වේදිකාවට පැමිණයේ ය.

අපි පරිස්සමෙන් දුම්බියට තැගූණෙමු. සියලු දෙනා දෙපස ආසනවල
අසුන් ගත්තේ ඉතා සතුවිනි.

“අත්තමිමේ යට කෝච්චියේ කොඩි වැනුවට පේන්නේ තැහැ නේද?” මම ඇසුවෙමි.

“තැහැ පුතේ, යට කොල, රතු විදුලි පත්දම් එලිවලින් තමයි සංඡා දෙන්නේ,” පිළිතුරු දුන්නේ තාත්තා ය.

ආතා අපට කතාවක්
කියා දුන්නේ ය.
එ කෝච්චි පාරේ අවදානමක්
දැක රතු කමිසයක් වනා
කෝච්චිය නවත්වා ගත්
පුංචි වීරයකු ගැන සි.

“දුව සටහන් පොතේ මොනවා ද ලියා ගත්තේ?” අම්මා ඇසුවා ය.

“පහු වූණු දුම්රිය ස්ථානවල නම් ලිවුවා. දුම්රිය ස්ථානයේ තිබුණු සංකේත ඇද ගත්තා,” තංගී කිවේ සතුටිනි.

“හෙට අපි ඇවිදින්න ගියා ම දුවට තව ඩුගාක් දේවල් ලියා ගන්න

පුළුවන් වෙයි.” ආච්චි අම්මා කිවා ය.

“ප්‍රතා මොක ද බර කල්පනාවක?” ආතා ඇසී ය.

“මමත් ආතා කියු කතාවේ හිටපු ලමයා වගේ හොඳ වැඩක් කරන්න ඕනෑ.” මම කිවෙමි.

“කොච්චි හොඳ ද පුතෙක්” ආතා කිවේ සතුරිනි.

“දැන් බදුල්ලට එයි. කෝච්චිය නැවැත්තුවා ම පරිස්සමෙන් බහින්න ඕනෑ.” තාත්තා කිවේ ය.

දුම්රිය නැවැත්වී ය. නංගින් මමත් එයින් බැස ගත්තේ හෙට දිනයේ බොහෝ දේවල් දකින බලාපොරාත්තුවෙනි.

අශ්ව පැටිය

අශ්ව පැටියා ජ්වත් වුණේ එයාගේ අම්මා එක්ක. එයා දැන් විකක් ලොකයි. ඒත් හැම තිස්සේ ම අම්මා ලගට වෙලා ඉන්න තමයි එයා කැමති. ද්වසක් අම්මා අශ්ව පැටියාගෙන් උද්විචක් ඉල්ලුවා. ඇඹරුම්හලට ගිහින් පුංචි තිරගු මල්ලක් කොටා ගෙන එන්න කියලා. අශ්ව පැටියා ගමනට පිටත් වුණා. පිට උඩ පුංචි තිරගු මල්ලක්. විකක් දුර යද්දී අශ්ව පැටියා ගෙක් දැක්කා. වැඩිය ගැඹුරු නැහැ. ගෙගෙන් එගොඩට යන්නේ කොහොම ද කියලා අශ්ව පැටියා කළුපනා කළා. වටපිට බැලුවා. ගෝණෙක් තණ කොළ කමින් හිරියා.

අශ්ව පැටියා : මාමේ, මට මේ ගගෙන් එගොඩට යන්න පුළුවන් වෙයි ද?

ගෝණා : අපොයි මොක ද බැරි? ඔයාට ජේත්තේ නැදේද ගග එච්චර ගැහුරු නැති බව.

අශ්ව පැටියා : එහෙනම් ඔන්න මම යනවා.

ගෝණා : බය වෙන්න එපා පුතා, මගේ කකුල්වලින් උඩට වත් ගගේ වතුර නැ. ඔයාට එගොඩට යන්න පුළුවන්.

අශ්ව පැටියා ඉවුරට අඩිය තිබිබා. කවුරු හරි කතා කරන ගබ්දයක් එයාට ඇශ්වා. ලේනෙක් ගග ලැග ලොකු ගහක අත්තක හිටියා.

ලේනා : හෝව්... පොඩිඩක් ඔහොම ඉන්න. ඇයි ඔව්වර හදිස්ස වෙන්නේ?

අශ්ව පැටියා : ඇයි එහෙම කියන්නේ?

ලේනා : ඔය ගග හරි ගැඹුරුයි. මයා ගිලෙයි. බහින්න නම් එපා.

අශ්ව පැටියා : එහෙනම් අර මාමා කිවුවේ වැඩිය ගැඹුරු තැ කියලා. මයා කොහොම ද කියන්නේ ගැඹුරුයි කියලා?

ලේනා : අනේ එයා මොනවා ද දන්නේ? එයාගේ බොරු කතා. මයා දන්නව ද අශ්ව පැටියේ, ර්යේ උදේ මගේ නොද යාථ්‍යවක් ඔය ගගට වැටුණා. ගගේ වතුර පාරට එයා ගහ ගෙන ගියා.

අශ්ව පැටියා : (පුදුමයෙන්) ඔය ඇත්ත ම ද?

ලේනා : මම මොකට ද බොරු කියන්නේ? ගග ගැහුරු නැත්තම් එහෙම ගහගෙන යයි ද? ඔන්න මම ඔයාගේ හොඳවයි කියන්නේ. බහින්න නම් එපා.

අශ්ව පැටියා : දැන් මොකද කරන්නේ? අම්මා වත් හිටියා නම් අහන්ත තිබුණා.

ගෝණා : ඔය ලේනාගේ කතා ගණන් ගන්න එපා දරුවේ. යන්න ආ ගමන යන්න.

ලේනා : ගණන් ගන්න එපා? අනේ, අනේ, ර්යේ මගේ යාලවාට වුණ දේ දැක්කා නේ ද? ඔයා හදන්නේ මේ පුංචි අශ්ව පැටියා කරදරේක දාන්ත. යන්න නම් එපා පැටියෝ.

අශ්ව පැටියා: අනේ ඔය දෙන්න රණ්ඩු වෙන්න ඕනෑ තැ. මම ආපහු ගෙදර යනවා. අම්මා මට කියලා දෙයි මොකද කරන්න ඕනෑ කියලා.

අශ්ව පැටියා ඉක්මනින් ගෙදර එනවා දැකලා අම්මා පුදුම වුණා.

අශ්ව අම්මා: පුතා මෙව්වර ඉක්මනට ගිහිල්ලන් ආවා ද?

අශ්ව පැටියා : තැ අම්මේ, මට බැහැ ගෙගන් එගොචට යන්න.

අශ්ව අම්මා : ඇයි පුතේ?

අශ්ව පැටියා : ගග ලග හිටිය ගෝණ මාමා කෙනෙක් කිවුවා ගග ගැහුරු තැ එගොචට යන්න පුළුවන් කියලා. එයාගේ කකුල් වැහෙන්න වත් වතුර තැ කිවුවා.

අශ්ව අම්මා : එහෙනම් නොගියේ ඇයි?

අශ්ව පැටියා : මම යන්න තමයි හැඳුවේ. ලේනා කිවුවා ර්යේ එයාගේ යාලවෙක් ගහගෙන ගියා කියලා, වතුර පාරේ සැරට.

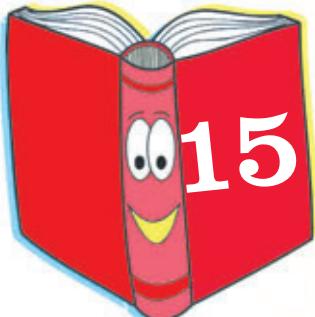
අඁට අම්මා: ඉතින් පුතා හොඳට කල්පනා කරලා බැලුවා ද, ඒ දෙන්නා කි දේවල් ගැන?

අඁට පැටියා: හොඳට කල්පනා කරලා බැලුවේ නෑ අම්මේ.

අඁට අම්මා: දැන් එහෙනම් ආපහු හිතලා බලන්න. ගෝණ මාමා කොච්ච ලොකු ද, උස ද කියලා. ඒ වගේ ම ඔයාගේ උසයි, ලේනාගේ උසයි ගැනත් හිතන්න.

අඁට පැටියා: අනේ ඇත්ත ම සි. මට දැන් තමයි තේරුණේ. මම කළින් ඒ ගැන හොඳට හිතලා බැලුවේ නෑ නේ. මම ආපහු යනවා. ඉක්මනට ගිහින් එන්නම් අම්මේ.

අඁට අම්මා: හොඳයි මගේ පුතේ, පරිස්සමෙන් ගිහින් එන්න.

අග මුල කෙටි හැටි

අැත අතිතයේ දැඩිව මියුලු නුවර වේදේහ නම් රජක් රජකම් කළේ ය.

මියුලු නුවර ප්‍රධාන ගම් හතරක් විය. යවමැදුම්ගම ඉන් එකකි. ඒ ගමේ තායක සිටුතුමා සිරිවච්චන නම් විය. ඔහුගේ බිරිද සුමනා දේවිය සි. ඔවුන්ට නුවණැති පුත් කුමරෙක් විය.

ඔහු මහෙජය නමින් හැඳින්විණි. ඔහුගේ නුවණැති බව මියුලු නුවර පුරා කතා බහට ලක් විය. වේදේහ රජතුමාට ද මේ තොරතුරු දැන ගන්නට ලැබේණි.

රජතුමා මහෙජයගේ නුවණ පරීක්ෂා කිරීමට සිති ය. ඔහු වරින් වර ඒ සඳහා යවමැදුම්ගම වැසියන්ට ගැටලු යොමු කළේ ය.

දිනක් රජතුමා අග මුල සමාන කිහිර දණ්ඩක් ගම් වැසියන්ට එවුවේ ය. ඒ අග මුල සලකුණු කිරීමට සි. එය නිවැරදිව කළ තොහැකි ව්‍යව හොත් දහසක ද්‍රියක් ගෙවීමට සිදු වන බව ද දන්වා තිබේණි.

ගම් වැසියෝ ඉක්මනින් සිරිවච්චන සිටුතුමා හමු වූහ.

කාරණය කුමක් දැ යි
සිරිවච්චන සිටුතුමා ගම වැසියන්ගෙන්
විමසුවේ ය.

“සිටුතුමනි, අපට අනුකම්පා කරනු මැනවි. මේ කිහිරි දැන්බහි අග මූල දැන ගැනීමට වුවමනා ය. එය රාජ නියෝගයකි. තැත හොත් දහසක ද්‍රියකට යටත් වීමට සිදු වනු ඇත. නුවණුති මහෝජය කුමරු ලවා මේට විසඳුමක් ලබා දෙනු මැනවි,” ඔවුනු ඉල්ලා සිරියහ.

සිටුතුමා මහෝජය කුමරු කැඳවී ය. ගැමියෝ කුමරුට කිහිරි දැන්බ පෙන්වා එහි අග මූල සෞයා දෙන ලෙස ඉල්ලා.

‘රජකුමාට කිහිරි දණ්ඩෙහි අගින් හෝ මූලින් කිසිදු ප්‍රයෝගනයක් තැත. මේ මාගේ තුවනු පරීක්ෂා කිරීමේ වැයමක් විය හැකි ය.’ මහොෂද කුමරු සිති ය.

“මේ ගැටලුව මම විසඳුම්,” කුමරු ගම් වැසියන්ට කී ය.

ඉන් අනතුරුව ඔහු කිහිරි දණ්ඩ අතට ගෙන භෞදින් පරීක්ෂා කළේ ය. පැන් බදුනක් සහ ලණුවක් ගෙන එන ලෙස දැන්වූයේ ය.

කුමරු, ලණුව කිහිරි දණ්ඩේ මැදින් ගැටගැසී ය. ලණුවේ කෙළවර අල්ලා ගෙන කිහිරි දණ්ඩ පැන් බදුනෙහි ගිල්වී ය.

කිහිර දණ්ඩි මුල පැත්ත බර වැඩි බැවින් පළමුව දියේ ගිලුණි.

කුමරු ගම් වැසියන්ගෙන් මෙසේ විමසී ය.

“බරෙන් වැඩි වන්නේ ගසක මුල කොටස ද? අග කොටස ද?”

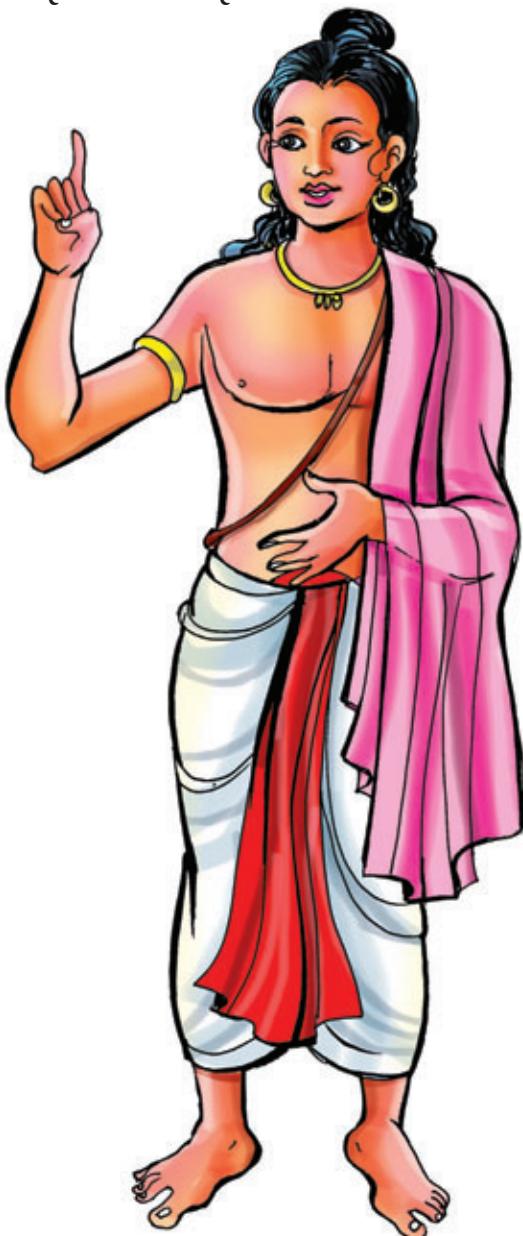
“කුමරුනි, මුල කොටස බරින් වැඩි යැ”යි ගම් වැසියෝ මහ හඩින් ප්‍රකාශ කළහ.

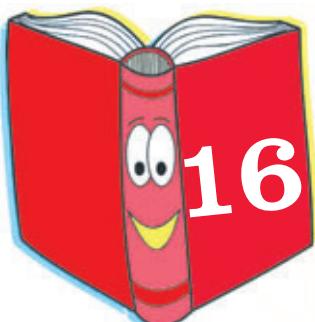
ඉන් පසු මහෝජය කුමරු “එසේ නම් දණ්ඩිහි පළමුව දියේ ගිලුණු කොටස මුල යි. අනෙක් කොටස අග යි.” යනුවෙන් පැවසී ය.

මහෝජය කුමරු කිහිර දණ්ඩ පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳු ආකාරය පිළිබඳව ගම් වැසියෝ මහත් සතුටට පත් වූහ.

රූතුමා ද මහෝජය කුමරුට ප්‍රශ්නය කොට තැහි ද ලබා දුන්නේ ය. මහ වේදේහ රූතුමාගේ සේවයට එක් වී බොහෝ ගැටලු විසදී ය.

පසු කලෙක මහෝජය පඩිතුමා ලෙස ප්‍රකට විය.

අභසින් ගිය සොහොයුරේ

අහසේ පියාසර කරන ගුවන් යානා ඔබ ඕනෑම දැක ඇති. එහෙන් ගුවන් යානාය මූලින් ම නිරමාණය කළේ කවුරුන් දැ සි ඔබ දන්නවා ද? ඒ තමයි විල්බර රයිට් සහ ඕවිල් රයිට්. ලෝකය ම ඔවුන් හැඳුන්නේ රයිට් සහෝදරයන් ලෙසිනුයි.

ගුවන් යානය නිපදවා ලෙස්කය ම පූඩමයට පත් කළ රයිටි සහේදරයන්ගේ ලමා කාලය ඉතා දුක්ඩීත එකක් විය. ඔවුන්ට කුඩා අවධියේ දී තිසි පාසල් අධ්‍යාපනයක් තොලැබේණි. ජ්‍යෙවත් වුයේ ද සතුන්ගේ ඇටකටු පොහොර කම්හලකට විකුණා ලැබුණු සුළු ආදායමෙනි.

රයිටි සහේදරයන්ගේ පියා ඔවුන් ප්‍රංශී කාලයේ දී කඩාසි සහ රබර පටිවලින් සෙල්ලම් අහස් යානා තනා දුන්නේ ය. ඔවුහු ඒවා ඉහළ යවා ඉමහත් සේ ප්‍රිති වුහ. දවසේ වැඩි වෙලාවක් ගෙවුයේ සෙල්ලම් ගුවන් යානා සමග ය. අහසේ පියාමින කුරුල්ලන් දෙස බලා සිටීම ද ඔවුන්ගේ විනෝදාංගයක් විය. මේ තිසා ම අපුරු සිතුවිල්ලක් රයිටි සහේදරයන්ගේ සිතට ඇතුළ විය. ඒ, ඉහළ අහසේ පියාසර කරන ගුවන් යානයක් තැනීමේ සිහිනය යි.

පසු කලෙක මවුනු බයිසිකල් වැඩපොලක් ඇරුහුහ. මේ වන විටත් ඉහළ යා හැකි යන්ත්‍රයක් ජරමන් ජාතිකයු විසින් නිපදවා තිබේ. එහෙත් ඒ යන්ත්‍රය සමඟ නොවීම නිසා බිම ඇද වැටිණි. තම බයිසිකල් වැඩපොල තුළ දී ඉහළ යා හැකි යන්ත්‍රයක් සැදීමට රසිට සහෝදරයෝ දිවා රාත්‍රී නොබලා වෙහෙස වූහ. අවසානයේ දී මවුනු යන්ත්‍රයක් සැදුහ. එම යන්ත්‍රය කොටස්වලට වෙන් කර එවාත් රැගෙන සැතපුම් සියගණනක් දුර තිබුණු විශාල තණ බිමකට ගියහ. එහි දී තම යන්ත්‍රය ඉහළ යැවීමට උත්සාහ කළහ. මවුන්ගේ උත්සාහය සාර්ථක විය.

විල්බර් රසිට සහ ඕවිල් රසිට නැවත තම බයිසිකල් වැඩපොලට පැමිණියහ. තමන් සැදු යන්ත්‍රය ගුවන් යානයක් දක්වා වැඩිදියුණු කළහ. එය ගුවන්ගත කිරීමට උත්සාහ කිරීමේ දී දම්වැලක් කැඩී යැම නිසා කිහිපවරක් බිම ඇද වැටිණි. එහෙත් රසිට සහෝදරයෝ අයෙරයයට පත් නො වූහ. නැවත නැවත උත්සාහ කළහ.

රයිට් සහේදරයෝ තමන් නිපදවූ ගුවන් යානයක් රගෙන රේල් පාරකට ගියහ. රේල් පාරේ දී ගුවන් යානය ගුවන්ගත කෙරිණි. රේල් පිළි මත අඩි හතුලිහක් පමණ ඇදී ගිය යානය ඉහළට නැංගේ ය. තත්පර දොළහක් ඉහළ තිබූ යානය නැවත බිමට පැමිණයේ ය. ඒ 1903 අවුරුද්දේ දෙසැම්බර් මාසයේ 17 වන දා ය. මේනිසකු රගත් ගුවන් යානයක් ඉහළට ගිය පළමු වන අවස්ථාව එය සි. රයිට් සහේදරයන්ගේ සතුට නිම් හිම් නැති විය.

රයිට් සහේදරයෝ තම විකුමය නැරඹීමට ඇමරිකාවේ යුද්ධ හමුදාවට ආරාධනා කළහ. එවර ගුවන් යානය විනාඩියකට වඩා වැඩි කාලයක් ගුවනේ පියාසර කළේ ය. හමුදා නිලධාරීනු ප්‍රිතියෙන් ඔල්වරසන් දුන්හ. ගුවන් යානය නිපදවූ විරයන් ලෙස රයිට් සහේදරයන්ට සැලකම් ලැබිණි. ඔබ අද ඉහළ අහසේ පියාමින ගුවන් යානා දකින්නේ විල්බර් රයිට්ගේ සහ ඔවිල් රයිට්ගේ මේ හපන්කම නිසා ය.

රට සරු කොට පෙරට ගන්න
ඉන්නේත් අපිමයි
රට වෙනුවෙන් පෙරට යන්න
ඉන්නේත් අපිමයි.

සරු පොලොවක් සමඟ අපට
සවි බල දැක් ඇතේ
මේ රට දෙව් මෙවක් කරන
අරමුණුකුත් අතා සිත්

මහගම සේකර

සරු පොලොවක් අපට ඇතේ

ගුරු උපදෙස්

සැම කෙනෙකුට ම දක්ෂතා ඇත. සොලා දහම අයකුට සංගිත ගුවණයට ඇති හැකියාව දායාද කොට තිබෙන අතරවාරයේ අයකුට විද්‍යාවන් ඉගෙනීමට ඇති නැමියාව දායාද කොට ඇත. තුන්වැන්නාට ඩිල්පිය දැන් ලබා දෙන අතරවාරයේ සිවුවැන්නාට විතුකාරයකුගේ දැන් හිමි කර දී තිබේ. තවත් අයකුට දායාද කොට තිබෙනුයේ ස්වාර්ථයෙන් තොරව මිනිසුන්ට සේවය කිරීමට සූදානම් දායාරු හඳුවතක් පමණි.

ලියෝ තොල්ස්තොයි

ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයේ දෙවන ප්‍රධාන අවධිය ඇරෙහෙන්නේ තුන්වන ශේෂීයෙනි. මේ වන විට සියලු අකුරු, පිළි සහිතව උගෙන ඇති බැවින් කියවීම දරුවාට සම්ප අත්දැකීමක් සේ සැලකිය හැකි ය. අකුරු හඳුනා ගැනීම, අකුරු එකතු කර වචන හා වාක්‍ය කියවීම පිළිබඳ පුරුවක් මේ අවධියේ දරුවන්ට ලැබේ ඇත. ඒ හැකියාව තව දුරටත් වර්ධනය කරමින් කියවා යමක් අවබෝධ කර ගැනීමට දරුවා පුහුණු කිරීම කියවීම පොතකින් මූලිකව අප්‍රේක්ෂා කෙරේ.

විවිධ තේමා සහ විවිධ ලේඛන ගෙලි පදනම් කර ගෙන මෙහි පාඩම් සකස් කර ඇත. ඒ කියවීමේ රුවිය වර්ධනය කරන ලේඛන කියවීමට අවස්ථාව ලබා දීමෙන් දරුවාගේ කියවීම සංවර්ධනය කිරීමට බලාපොරොත්තු වන බැවිනි. ඇස, මනස ආදි ඉන්දියාන් සමෝධානිතව ක්‍රියාත්මක වන ක්‍රියාකාරකමක් වන කියවීම, වඩාත් එලදායි ජීවන අත්දැකීමක් බවට පත් කිරීමේ මූල් අදියර ඇරෙහෙන්නේ මේ අවධියේ දී ය. ඒ පිළිබඳව ද සැලකිලිමත් වෙමින් දරුවන්ගේ කියවීම සංවර්ධනය කිරීමට කටයුතු කළ යුතු ය.

2016 වර්ෂයේ සිට ක්‍රියාත්මක වන නව විෂය නිරද්‍යෝග යටතේ සම්පාදිත මේ තුන්වන ශේෂීය සිංහල කියවීම පොත පාඩම් 16කින් සමන්විත ය. ඒ පාඩම් 16ට අදාළ මූලික නිපුණතා සහ විෂය අන්තර්ගතයන් ර්ලග පිටුවේ වගුවේ දක්වා ඇත. ඇතැම් පාඩම් විවිධ නිපුණතා සමෝධානිතව සම්පාදනය කර ඇති බැවින් ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම ක්‍රියාවලිය තුළ නිරමාණාත්මකව භාවිතයට ඉඩ ප්‍රස්ථා පවතී.

මහාචාර්ය ජේ. ඩිසානායකගේ අකුරු මිහිර 3 කාතියෙන් උප්ටා ගන්නා ලද කොරවක් පැවික්කීම අකුරු කියවු දා තම සරල කතන්දරය ‘ක්’ අක්ෂරයට ආ, ඇ, ඇ, ඉ, එ, උ, උ, උ එ, එ, ඔ, ඔ, ඕ යන ස්වර ගබා ගැන්වූ වවන හාවිතයෙන් සම්පාදිත ය. දෙවන ගෞණියේ අවසානය දක්වා උගත් පිළි සහිත අකුරු නැවත සිහිපත් කිරීමේ අරමුණීන් මේ කතන්දරය පළමු පාඨම ලෙස ඇතුළත් කර ඇත. එ අනුව පිළි සහිත අකුරු කියවීම සඳහා ද මේ පාඨම උපයෝගී කර ගත හැකි ය.

රත්න ශ්‍රී විජේසිංහගේ සැලුමිහිණියේ පදා සංග්‍රහයෙන් උප්ටා ගන්නා ලද **තරු කැට** නිර්මාණය මෙහි දෙවන පාඨම ලෙස ඇතුළත් කර ඇත. විවිතවත් ලමා ලෝකයේ සිතුවිලි නිරුපණය කෙරෙන එම නිර්මාණය ඔස්සේ දරුවන් කවි රස විදීමට පෙළඳවීම එහි මූලික අරමුණ යි. සොබා දහමේ වමත්කාරය හා බැඳුණු එම නිර්මාණය හාවිතයෙන් සරල සිදුවීම් ඇසුරු කර ගෙන දරුවන් නිර්මාණකරණයට යොමු කිරීම ද මේ පාඨමෙන් අපේක්ෂිත ය.

තුන්වන පාඨමට පදනම් වී ඇත්තේ අපේ **නිදහස් උත්සවය** යි. රටේ සියලු වැසියන් පොදුවේ සංහිදියාවෙන් සමරන උත්සවයක් වීම එය තෝරා ගැනීමට මූලික නිර්ණායකය විය. ජාතික උත්සව පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා දීම එහි අරමුණ ය.

ශ්‍රී වන්දරත්න මානවසිංහයන්ගේ නිර්මාණයක් වන මගේ රට පැදි පෙළ දේශාහිමානී හැරීම් ද්‍රව්‍යවන්නාකි. පරිසරයේ සුන්දරත්වය, සඳුකත්වය පිළිබඳ කියුවෙන, දරුවන් උදෙසා ම රඛිත මේ නිර්මාණය දරුවන් තුළ තම මවිට පිළිබඳ ආදරය, අනිමානය ගොඩි තැබ්වීමේ ලා ඉවහල් වන්නාකි.

හරි පුදුමයි පාඨමෙන් අවට පරිසරය පිළිබඳව නිරික්ෂණ ඇසකින් බැලීමට යොමු කිරීම මෙන් ම, විවිධ වරිත ආරෝපණය කර ගෙන කතා කිරීමට පුරුව ලැබීමත් හා ඊට අදාළ තොරතුරු ඒක රාජී කර ගැනීමට පෙළඳවීමක් අපේක්ෂා කෙරේ.

හයවැනි පාඨම පන්ති සම්ති සංකල්පය පදනම් කර ගෙන සකස් කර තිබේ. සම්තියක දී හාජාව හසුරුවන ආකාරය, පන්ති සම්තියක ස්වරුපය දරුවන් ඉදිරියේ නිරුපණය කෙරෙන මේ පාඨම ප්‍රායෝගිකව පන්ති කාමරයේ ක්‍රියාකාරකමක් ලෙස යොදා ගත හැකි ය.

හත්වැනි පාඨමට ඇතුළත් වන්නේ **තේරවිලි** පහකි. කාරකික වින්තනය දියුණු කෙරෙන අභ්‍යාසයක් වන තේරවිලි, අතිතයේ සිට ම පැවත එන හාජාමය ක්‍රියාකාරකමකි.

අටවැනි පාඩම ලෙස තෝරා ගෙන ඇත්තේ පද්ම හර්ශ කුරණගේගේ අනුවාදයක් වන කතන්දර හා පින්තුර පොතෙන් උපුටා ගන්නා ලද තොගැලපෙන රේද් නම් කතන්දරය සි. වී. සුතේයෙවිගේ නිරමාණයක් වන එහි විතු නිරමාණ ශිල්පියා ද සුතේයෙවිය. පෙළපොත සඳහා එම විතු ඇතුළත් කිරීමට අනුග්‍රහය දක්වූ ප්‍රගති ප්‍රකාශකයන්ට හා කැනොල් ප්‍රකාශකයන්ට මෙහිලා අපගේ ප්‍රණාමය හිමි වේ. උත්සාහය, උනන්දුව, ලැබෙන සම්පත්වලින් උපරිම ප්‍රයෝගන ගැනීම මෙන් ම සුහදතාව, අන් මත ගරු කිරීම, ඉවසීම බෙදා හදා ගැනීම වැනි යහපත් ආකල්ප වර්ධනය කිරීම ද පාඩමෙන් අරමුණු කෙරේ.

නවචැනි පාඩමට තේමා වී ඇත්තේ ක්ෂේත්‍ර වාරිකාය ය. **මුහුදු වෙරළට වාරිකාවක්** ලෙස නම් කර ඇති එය හාජාව හාවිතයෙන් තම අත්දැකීම් ඉදිරිපත් කිරීම අරමුණු කර ගෙන ඇත. ආරක්ෂාව, සමුහිකත්වය, අවට පරිසරය පිළිබඳ අවබෝධය ආදි සංකල්ප ඉස්මතු කෙරෙන පාඩමකි.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජන ත්‍රිඩා පිළිබඳ දැනුවත් කිරීම අරමුණු කර ලියා ඇති ජ්‍යෝති බරස් බරස් පාඩම තුළින් සාමුහිකත්වය, සම්ඟීය, අන් අයට සටන් දීම, තායකත්වය ගරු කිරීම වැනි යහපත් ගුණාග වර්ධනය කිරීම බලාපොරොත්තු වේ. මෙහි ඇතුළත් ඇතැම් යෝදුම් විවිධ ප්‍රදේශවල විවිධ ආකාරයට හාවිත කෙරෙන බව සිහිපත් කළ යුතු ය. (නිදුසුන: ‘දඩ් බිඩ් බේං’ යන්න ‘දඩ් බිඩ් බිඩ්’, ‘ගිඩ් බිඩ් බිඩ්’ ආදි වශයෙන් යෙදීම)

රුතුමාගේ මටුන්න පාඩමට ඇතුළත් වන්තේ තිරිදිෂ්ට ප්‍රස්ථාව පිරුව් පහ හාවිතයෙන් නිරමාණය කර ඇති කතාවකි. එහි දී යෙදී ඇති පරිසරය අනුව ප්‍රස්ථාව පිරුලෙහි අරුත ගුහණය කර ගැනීමට දරුවාට ඉඩ සැලසෙනු ඇත. දරුවන්ට සම්පූර්ණ අත්දැකීම් ඇසුරෙන් පාඩම සකස් වී ඇත.

මාර්ටින් විකුමසිංහගේ බාලෝපදේශය කෘතියෙන් උපුටා ගන්නා ලද කව් අටක්, **හැමෙමු අපිත් මේ වාගේ** පාඩමෙහි අන්තර්ගත වේ. එදිනෙදා ජ්වලිතය සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා දරුවකුට වැදගත් වන හැසිරීම් පිළිබඳ උපදේශ ලබා දීම මේ උපදේශ පද්‍යන්හි අරමුණ සි. කාලීන පාරිසරික අර්බුද වැළැක්වීමට අදාළ උපදේශ කිහිපයක් ද මෙහි දක්වේ. සැම සිසුවකු ම යහපත් වාරිතු වාරිතු අනුගමනය කරනු ඇතැයි එයින් අපේක්ෂා කෙරේ.

බදුලු ගමන පාඩම මගින් අවට පරිසරය පිළිබඳව විමසිලිමත් වීමට ඩුරු කිරීමත් අවශ්‍ය වැදගත් තොරතුරු වාරිතා කර ගැනීමේ පුරුදේද ඇති කර ලිමත්, මෙවැනි වාරිකා සංවිධානය කිරීම මගින් පරිසරය තේරුම් ගැනීමට අවස්ථා සම්පාදනය කිරීමත් බලාපොරොත්තු වේ. විවිධ තොරතුරු සංකේත නිවේදන ආදිය පිළිබඳ මෙහි දී අවධානය යොමු කර ඇත.

දහ හතර වන පාඩම සංචාරයක් ඉදිරිපත් කිරීම අරමුණු කර ගත්තකි. ඒ සඳහා තුනන එන ලේඛකයන්ගේ කතා ඇතුළත් මැරික් නළාව හා වෙනත් කතා (පරිවර්තනය: රංජිත් ඉලුප්පිටිය) කාතියෙන් උප්පා ගත් කතාවක් උපයෝගී කර ගෙන තිබේ. මැනවින් විමසා බලා කටයුතු කිරීමේ වැදගත්කම කියුවෙන එහි වැඩිහිටියන්ට උපකාර කිරීම වැනි කරුණු ද අන්තර්ගත වේ.

අග මුල සේවු සැරී නම් පාඩම උම්මගේ ජාතකයේ දැන්වික ප්‍රග්‍රන්‍ය ඇසුරෙන් සකස් වූවකි. දරුවන්ට ප්‍රායෝගිකව පරික්ෂා කළ හැකි අත්දැකීමක් අන්තර්ගත, අපේ සාම්ප්‍රදායික සාහිත්‍යයෙන් උප්පා ගත් කතාවක් කියවීමට සැලැස්වීමෙන් මුළුකව අභේක්ෂා කර ඇත්තේ වාංමාලා සංවර්ධනය යි. තරකානුකූලව ගැටලු විසඳීම මේ කතාවෙන් ඇගයීමට ලක් කෙරෙයි. යම් ගැටලුවක දී තරකානුකූලව විසඳුම් මාරුග සේවීමට පෙළඳවීමත්, කියවීමේ රුවිය වර්ධනය කිරීමත්, විවේකය එලදායීව ගත කිරීමට කියවීම යොදා ගැනීමට පුරු කිරීමත් මේ පාඩමෙන් බලාපොරොත්තු වේ.

විද්‍යාත්මක සෞයා ගැනීමක් පිළිබඳව ලියැවුණු **අහසින් ගිය සොහොයුරෝ** පාඩම මගින් නිර්මාණයිලින්වය වර්ධනය කරමින් නව සෞයා ගැනීම සඳහා පෙළඳවීමත්, එවැනි ඉතිහාසගත තොරතුරු කියවීමට පෙළඳවීමත් අභේක්ෂා කෙරේ. නොපසුබට උත්සාහය සාර්ථකත්වයට හේතු වන ආකාරය මේ පාඩමෙන් අනාවරණය කෙරේ.

කැමැත්තෙන් හා රස විදිමින් කියවීමට දරුවන්ට ඉඩ සැලැස්වීමට මේ කියවීම පොත සම්පාදනයේ දී වැඩි අවධානයක් යොමු විය. එහි දී ප්‍රවීණ ලේඛකයන්ගේ නිර්මාණ තොරු ගැනීමට ද කටයුතු කෙරිණි. ඒ ප්‍රවීණ ලේඛකයන්ට අපගේ නොමද ප්‍රණාමය හා ගොරවය හිමි වෙයි. අපේ නිදහස් උත්සවය, හරි පුදුමයි, අහසින් ගිය සොහොයුරෝ ආදි පාඩම සඳහා අන්තර්ජාලයෙන් උප්පා ගන්නා ලද ණායාරූප ද හාවිත කර ඇත. ඒවායේ නිර්මාණකරුවන්ට ද කෘතයූතාව පිරිනැමෙයි.